

Utorak, 15. novembar 2006.

Svedok Milivoje Simić

Svedok Branko Korica

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Nažalost, Pretresno veće nije moglo do sada da počne sa radom jer je prethodno suđenje trajalo nešto duže. Gospodine Simiću, samo da vas podsetim da je svečana izjava koju ste dali na početku svoga svedočenja još uvek na snazi. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno. Časni Sude, ja bih zamolio dokument po Pravilu 65ter broj 3D22 da se pokaže na monitoru? Imam verziju na papiru za potrebe Suda, a to je ponekad zgodnije od elektronske verzije. Molim da se one podele. Časni Sude, još se ništa nije pojavilo u Elektronskoj sudnici (E-Court practice direction).

sekretar: Potreban nam je identifikacioni broj dokumenta, a ne broj sa liste po Pravilu 65ter.

TUŽILAC MOORE: Pa ja imam broj ET 0467-5901 do ET 0467-5902. Časni Sude, rečeno mi je da je to originalni dokument Šljivančanina. Referentni broj koji mi imamo je 3D05-0215. Da li je to od pomoći?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE – NASTAVAK

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, da li vidite dobro monitor?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: "Pravilo službe vojne policije".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što ja imam je prevod "Uputstvo za primenu Pravila službe vojne policije oružanih snaga SFRJ". Pretpostavljam da se odnosi na vojnu policiju. Je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Želeo bih da sada pogledamo, ja ću to da nazovem tačkom 255. Molim vas, da li možete to da nam pronađete? Možda će da vam pomogne 3D05, a zatim imamo 263 i 264. U engleskoj verziji imamo dve stranice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je tačka 255. Da li imate to? Dobro. Podnaslov ovde je "Sprovođenje ratnih zarobljenika". Ovo je uputstvo za vojnu policiju ako se nađu u takvoj situaciji. To je tačno. Je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Želim samo da pogledamo tačku 255. Sada ću to da pročitam i nadam se brzinom koja je prihvatljiva za sve. 255: "Vojna policija učestvuje u sprovođenju važnijih ratnih zarobljenika od divizijskih stanica za njihovo prikupljanje do logora za ratne zarobljenike. Ljudstvo koje se određuje za sprovođenje ratnih zarobljenika, mora da bude dobro obučeno". A zatim se kaže: "Kada god je to moguće, u sastav organa pratnje treba odrediti lice koje poznaje jezik kojim govore ratni zarobljenici". Dakle, to je u uvodnom delu. A sada bih hteo da pogledamo tačku 256. "Starešina koji naređuje sprovođenje ratnih zarobljenika dužan je da saopšti starešini jedinice određene za sprovođenje: broj i kategoriju zarobljenika koje treba sprovesti, način sprovođenja, pravac kretanja i način obezbeđenja hranom i drugim neophodnim potrebama". Jasno je da postoji podela u rukovođenju i komandovanju, jer imamo starešinu koji naređuje sprovođenje i dužan je da to saopšti starešini jedinice određene za sprovođenje. Dakle, u onom scenariju sa bolnicom u Vukovaru, 20. novembra ujutro ko je bio komandant koji je naredio sprovođenje ratnih zarobljenika? Da li možemo da čujemo njegovo ime, molim vas?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja nisam imao zadatak sprovođenja lica. Zadatak moje jedinice je bio pretres lica. A ovo ko je određivao i saopštavao sve ovo za sprovođenje, meni nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi onda kažete pred ovim Sudom da 20. novembra 1991. godine vi niste znali ko je bio starešina koji je naredio sprovođenje zarobljenika? Da li vi to u stvari kažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja vam govorim da je meni komandant bataljona izdao zadatke za pretres tih lica. A ja nisam vršio sprovođenje zarobljenika, već samo pretres. Verovatno je i kada je moj komandant dobijao zadatak, onaj ko je njemu izdavao zadatak, izdao i tom licu koje je sprovodilo sve ovo o čemu se radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali Paunović to vama nikada nije rekao u toku informisanja. Da li to kažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, on je meni saopštio samo zadatak za pretres lica. Sprovođenje ja nisam vršio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je sa licem koje je sprovodilo ratne zarobljenike? Ko je bio odgovoran za taj deo? Ko je bio starešina za taj konkretni zadatak? Kako se taj čovek zvao?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam juče rekao da sam lica kojima sam završio pretres predavao majoru Vukašiniću. Pretpostavljam da je on bio odgovoran za njihovo sprovođenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, koliko ste vi mogli da vidite, organ bezbednosti je bio zadužen za njihovo sprovođenje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Major...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: ...Major Vukašinović je tada radio u organu bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Da pogledamo sada paragraf 256, i to drugi pasus, za koji vam tvrdim da se radi o načelnom uputstvu. "Posle prijema zadatka za sprovođenje, starešina jedinice za sprovođenje preduzima sledeće mere: proziva ratne zarobljenike po spisku koji je dobio od organa komande, vrši pretres ratnih zarobljenika, preko prevodioca upozorava ratne zarobljenike da će u slučaju pokušaja bekstva biti u tome sprečeni upotrebom oružja", što je u stvari, fini način da se kaže da će se u njih pucati. Dakle, kada govorimo o ova tri kriterijuma, vi ste radili pretraživanje ratnih zarobljenika. Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle "prozivanje ratnih zarobljenika" – ko je vršio prozivanje ratnih zarobljenika?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To je vršeno u bolnici. Ja to ne znam, pošto sam ja bio van bolnice, ispred bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ono što vi kažete je da koliko je vama poznato... vi sami niste pravili nikakav spisak, da li je to tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam pravio nikakve spiskove, niti sam dobio ikakve spiskove.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi niste imali naređenje da napravite spisak, niti ste pravili spiskove. Dakle, kada govorimo o spiskovima i govorimo o vama gospodine Simiću, vi i liste nemate ništa zajedničko. Neko drugi je za to bio odgovoran, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ja nisam imao spiskove.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Ali imajući u vidu da je ovo uputstvo za sprovođenje ratnih zarobljenika, i s obzirom na to da smo mi čuli ovde druga svedočenja o evakuaciji sa Mitnice gde su pripremani spiskovi prilično precizno, ko je pripremao spiskove ljudi koji su izlazili iz bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Meni to nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa dobro, ko je ulazio u bolnicu i vodio ovaj prvi deo evakuacije, početni deo? Da li je to bio major Šljivančanin sa još nekim ljudima?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao da je jedna grupa starešina, među kojima je bio i major Šljivančanin, ušla u bolnicu. E sad, kakva je organizacija rada bila u bolnici, ko je bio organizator, ko je bio izvršilac, meni to nije poznato, jer ja nisam ni ulazio unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Želeo bih da idemo nešto dalje. Molim vas pogledajte tačku 258, i dalje govorimo o Uputstvu za vojnu policiju? Pogledajte a ja ću to da pročitam da vam pomognem: "Kada se ratni zarobljenici sprovede vozilima (kamionima), ukrcavanje se vrši tako da prvo ulazi jedan od dva sprovodnika, a zatim određeni broj ratnih zarobljenika". Prema tome, način rada koji je korišćen za autobuse, čini mi se da je bilo po dva vojnika u svakom autobusu, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gospodine, vi mene i dalje pitate o sprovođenju i transportu tih ljudi, a ja sam bio odgovoran samo za pretres. Sada, kako je to organizovano, koliko ih je bilo unutra na obezbeđenju, kol'ko je sprovodnika i ostalo, to nije bio moj zadatak i ja o tome zadatku ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, vi možda ne znate o zadacima, kao što kažete, ali vi svakako znate da su u autobusu bili neki vojnici. Vi ste ih videli, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. I koliko ste vi mogli da vidite, to je bilo u skladu sa pravilom 258, da se u autobusima nalaze vojnici radi kontrole. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste videli autobuse. To ste nam rekli u toku svog iskaza. Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali se takođe može da kaže da niste videli te autobuse svakog sekunda i svakog minuta, ali ste ih videli u nekom dužem periodu, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo onda sledeći pasus u tački 258. Čitam: "Starešina jedinice za sprovođenje kontroliše ukrcavanje, proverava raspored pratnje i ratnih zarobljenika u svakom vozilu i pravilno..." postoji problem sa prevodom "Mesto suvozača u prvom vozilu". Očigledno je da se tu pominje starešina jedinice za sprovođenje. Vi ste mogli da vidite autobuse. Prema tome, molim vas da nam kažete ko je po vama bio taj starešina jedinice za sprovođenje? Da li možete da nam kažete njegovo ime, molim vas? Dakle, čovek za koga ste vi smatrali da je bio na tom položaju, ne ono što sad znate, već ono što ste smatrali na osnovu onoga što ste videli?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam i juče rekao da sam pretpostavio da je to major Vukašinović Ljubiša.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da bi bio korektan prema vama, mislim da ste takođe rekli da ste vi bili zaduženi za puno stvari, tako da niste mogli sve vreme da gledate ka autobusu, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, vi ne možete da kažete da li je u nekom trenutku major Šljivančanin bio u tom autobusu, recimo u trenutku kad vi niste gledali. I to je takođe tačno, logički govoreći, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, logično je da...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Molim vas da onda pogledamo tačke 260 i 261: "Kad se sprovođenje ratnih zarobljenika vrši kroz zonu borbenih dejstava", a ovaj konvoj je trebalo da ide u Sremsku Mitrovicu "starešina sprovedničke jedinice dužan je da je brzo napusti, skрати dubinu kolone i zbegne kretanje po zemljištu koje olakšava bekstvo i u rejonima u kojima je ispoljeno dejstvo ubačenih ili ostavljenih neprijateljskih grupa". Zatim tačka 261: "Posle završenog sprovođenja, ratni zarobljenici se predaju komandi logora ratnih zarobljenika, i od nje starešina sprovedničke patrole jedinice za sprovođenje uzima potvrdu o predaji ratnih zarobljenika, njihovih stvari i novca. Potvrdu predaje starešini koji je naredio sprovođenje". Dakle, u tački 261 u osnovi se govori o čitavom krugu komandovanja, jer ono što može da se izvede iz člana 261 jeste da se govori o starešini i starešini jedinice za sprovođenje. To dakle pokazuje da postoji, zaokruženi krug komandovanja. Prema tome, to je tačno, zar ne? Ceo smisao je taj?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno da je ovo što piše u tački 261 sve tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada govorimo o evakuaciji, govorimo o zbirnom spisku, ili spisku sa određenim brojem ljudi na njemu. A zatim kada se radi o primopredaji, treba da se obezbedi da niko ne ode iz autobusa. To je u suštini smisao ovoga, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Molim vas da li onda mogu da vas pitam da mi kažete nešto o jednom delu svoje izjave. Samo da pronađem, molim vas. To je na 5. stranici 1. prevoda a u verziji na BHS-u to je stranica 0218-8241. Mislim da sada časni Sude imate ovu zbirku dokumenata koja je pravilno obeležena. Da li imate taj dokument pred sobom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: 0461-9788?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pogledajte pod tačkom broj 2. U verziji na engleskom je to stranica broj 5 i to poslednji red: "U toku pretresa nije vođena nikakva evidencija, niti je pripreman spisak ljudi koji su izvedeni iz bolnice i ukrcani u autobuse. Ne znam da li je iko vodio evidenciju u bolnici pre toga". Da li prihvatate ako vam ja kažem da je, kada se vrši evakuacija ratnih zarobljenika ili zatvorenih lica, fundamentalno pitanje da se napravi spisak ljudi koji se odvođe, odnosno zatvaraju u autobuse?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam ovde u izjavi rekao da u četi, odnosno ja kao komandir čete nisam vodio nikakvu evidenciju. Morali biste nekog drugog da pitate da li je to vodio. Ja govorim da nisam. A nije mi poznato da li je neko drugi pravio spiskove i vodio evidenciju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, ja sam već rekao da ja prihvatam da vi niste pravili spisak i ja vas to i ne pitam. Ja vas pitam kao vojnog policajca koji je

video ovo Uputstvo za vojnu policiju, da je osnovno kada se ljudi odvođe i pritvaraju da se naprave spiskovi ljudi, kako bi ste znali koga sve imate pod svojom kontrolom? To je od elementarnog značaja, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Naravno. To i pravilo predviđa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada vam je Paunović izdao zaduženje i to samo da vršite pretres, da li ste ga pitali: "Ko vodi spisak ljudi koji se sprovode ili želite da ja to uradim?"

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam ga pitao, a on je rekao da ne treba nikave spiskove voditi, i da će se lica izvoditi iz bolnice, i da je moj jedini zadatak – izvršiti pretres, oduzeti hladno i vatreno oružje, ukoliko se pronađe kod tih lica. Znači, ja sam izvršavao samo jedan delić iz tog celokupnog zadatka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je organ bezbednosti imao popis tih ljudi sa kojima su želeli da razgovaraju ili da izvrše istragu nad njima u vezi sa događanjima u Vukovaru?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi nikada niste čuli za to da je organ bezbednosti imao spisak ili da je otišao u bolnicu i koristio taj spisak da bi izolovao ili identifikovao pojedince? Da li vi to kažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Ja nisam čuo nikakve podatke o spiskovima. I ukoliko ih je bilo, ja ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali jasno je, očigledno je zar ne, da ako ne vodite spisak da uvek postoji opasnost da možete da izgubite pojedince ili da mogu da se uklone iz te evakuacije bez traga o tome? To je takođe tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ikada čuli da su izgovarali vojnici: "ovi su mrtvi" ili "trebalo bi da ih proguta noć"? Da li ste ikada čuli da neki vojnici takve stvari govore o ljudima koji su bili odvođeni u autobuse?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Bataljon vojne policije, koliko mi se čini, nije bio uobičajene veličine bataljona, koju obično čini 600 do 700 ljudi. Čini mi se da je bataljon vojne policije sačinjavalo otprilike 150 ljudi. Da li je to tačno? Govorim o 1991. godini?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, formacijom Drugog bataljona vojne policije, bataljon je trebalo da broji negde oko 500 ljudi, i on je na početku rata i brojao toliki ljudi... toliki ljudi. Ja sam juče ovde objašnjavao razloge smanjenja brojnog stanja; i rekao sam da je moja četa, koja je u početku imala preko 100 ljudi, imala samo 48. A ukupno brojno stanje bataljona na kraju izvođenja borbenih dejstava - ja stvarno ne znam koliko je bilo, jer ne znam koliko je ljudi bilo u ostalim četama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže, da ste vi razumeli, iako kažete da niste direktno čuli o tome, da ste razumeli da su ovom evakuacijom ti ljudi trebali da se odvedu u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Meni nije tačno saopšteno mesto gde... gde trebaju oni biti odvedeni. Ja sam samo od ljudi koji su tu pričali, čuo da se spominje Sremska Mitrovica. Mogu vam reći da sam se tada našalio da bi mogao i ja da krenem, pa da stignem do Beograda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali nije savetovano da se oni zaustave zbog sastanka Vlade, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tada mi uopšte nije bilo poznato da se održava neka... nekakva sednica Vlade, niti da su oni zaustavljeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I nije vam bilo poznato da će oni da se zaustave u kasarni JNA, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da sam samo načuo da se spominje Sremska Mitrovica. A ponavljam, nikakve zadatke vezane za transport tih ljudi ja nisam dobio. Prema tome, to mi je nepoznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sada da pređemo na jednu drugu temu. Ali moje poslednje pitanje o ovoj temi je sledeće: Vojnici koji su bili u autobusima, kome su pripadali, kojoj jedinici?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam iz koje su jedinice bili, ali znam da nisu bili iz moje čete.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Budite ljubazni molim vas i pogledajte tačku broj 4 . U engleskoj verziji to je tabulator broj 3. Ovom temom smo se već bavili, ali bih želeo još malo da samo o tome porazgovaramo, ako mogu?

TUŽILAC MOORE: Molim Sud da pogleda stranicu broj 9 engleske verzije, a na BHS to je 0461-9788.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je pitanje predsednika Veća koje glasi, to je vrhu stranice broj 9: "Od trenutka kada ste obezbeđivali spolja bolnicu, da li je neko od ljudi, da li je bilo ko ušao u bolnicu spolja: vojnici, oficiri, civili, da li su pokušavali da uđu u bolnicu?" Očigledno je da se to pitanje ne odnosi samo na 20. novembar, već i na 19. novembar, jer vi kažete da ste vršili obezbeđenje bolnice 19., a zatim i 20. novembra. A ovo je vaš odgovor: "Okolo bolnice se nalazilo mnoštvo ljudi. Neko je čuo da je taj i taj koji se nalazi unutra ubio njegovog brata, neko da je taj i taj zapalio nekom kuću. Ljudi su pokušali da uđu i da sami sprovedu pravdu na svoju ruku". Šta ste mislili pod tom frazom... Vidim da imamo prigovor?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, intervencija. Mislim da je korektno prema svedoku da tužilac kada čita ono šta je svedok izjavio, da pročita apsolutno sve. Tužilac je pročitao sve korektno osim jedne prve reči, koja ide nakon pitanja predsednika Veća. Ja ne znam da li to tužilac možda ima u svom prevodu, ali odgovor gospodina Simića prema originalnoj verziji transkripta na ovo pitanje glasi prvo "Ne." pa zatim ide ovaj tekst "Pa bilo je tu sveta..." i tako. Mislim da je korektno predložiti svedoku zaista šta je rekao. Hvala.

TUŽILAC MOORE: Moram da priznam da sam propustio tu reč "Ne." Izvinjavam se zbog toga, to je samo moj loš vid.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle gospodine Simiću, vaš odgovor je bio "Ne.", a zatim "Oko bolnice se nalazilo mnoštvo ljudi. Neko je čuo da je taj i taj koji se nalazi unutra ubio njegovog brata, neko da je taj i taj zapalio nekom kuću... Ljudi su pokušali da uđu i da sami sprovedu pravdu na svoju ruku." Šta ste mislili pod tim "Ljudi su pokušali da uđu i da sami sprovedu pravdu"? Šta to znači?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To je njihov izraz. Oni su govorili da oni hoće da sprovedu pravdu. A da li su mislili na suđenje ili su mislili na nešto drugo, stvarno ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali tačno je, zar ne, jer smo čuli o tome svedočenja, da je vukovarska Teritorijalna odbrana korišćena da pomogne u prepoznavanju pojedinaca u bolnici, u identifikaciji? Ono što mene interesuje je sledeće: ko je njih ovlastio da uđu u bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li su oni učestvovali u prepoznavanju lica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa mi smo čuli svedočenja da jesu, na primer od gospodina Šljivančanina, zbog koga vi i jeste ovde da mu pomognete davanjem svog iskaza. A mene interesuje ko je njih ovlastio da uđu u bolnicu? Jer vi ste bili zaduženi u zaštitnom kordonu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja sam izjavio da je ušla grupa ljudi, znači grupa starešina. Da li je među njima neko bio iz Teritorijalne odbrane, meni to nije poznato. Ja znam da su sva lica koja su ušla bila uniformisana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Da bih bio korektan prema vama, dakle govorimo o 19., a onda o 20. novembru. 19. novembra vi ste bili tamo. Vi ste bili zaduženi za obezbeđenje bolnice, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas sada pitam ko je ovlastio Teritorijalnu odbranu da ulazi u bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Možda su oni ulazili pre mog dolaska.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vaš zadatak...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ako su ulazili...

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja bih zamolio tužioca ako već predočava svedoku izjavu u ovom kontekstu, nekog ko je izjavio, da nam da reference ko je to izjavio, da bi mogli da proverimo da li zaista takav navod stoji. A odnosi se na to da je 19. - po kazivanju tužioca, "imamo izjavu, da je 19. TO ušao" u izjavi... i da "...imamo svedoka". Da vidimo koja je to referenca? A Šljivančanin u svom kazivanju nije govorio o 19. i o prepoznavanju, u kontekstu kako to tužilac pokušava da predstavi, pa bi molio referencu?

TUŽILAC MOORE: Ja ću na to prvo, ako mogu, da odgovorim načelno, a onda i konkretno?

SUDIJA PARKER: Pa mislim da je to sasvim u redu u ovim okolnostima gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi smo čuli, na primer, o procesu trijaže u bolnici, konkretno 20. novembra, da su se tamo nalazili pripadnici Teritorijalne odbrane koji su pomagali u selekciji... da kažem, selekciji pojedinaca u bolnici. Ono što mene interesuje je: ko je njih ovlastio da uđu uopšte, ako ste vi bili zaduženi za kordon?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao da je došla grupa starešina. Svi su bili u uniformi i ušli su sa majorom Šljivančaninom. Ja nisam proveravao da li je... da li su sva ta lica iz Gardijske brigade, iz Teritorijalne odbrane, iz nekih drugih jedinica. Jednostavno, smatrao sam, ako se tu nalaze sa majorom Šljivančaninom, koji je načelnik organa bezbednosti, da su i ovlašćeni da uđu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali mi imamo dokumenta od ECMM (European Community Monitoring Mission) posmatrača koji su rekli da su četnici viđeni u okolini bolnice. I ja mogu da vam dam referencu vezano za to, ako postoji bilo kakav problem? Da li ste vi videli četnike u krugu bolnice? Mislim da je to bilo 20. novembra?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa kakav je onda bio način kontrolisanja ljudi koji su ulazili i izlazili 19. novembra, dakle koji su ulazili i izlazili pored vašeg bezbednosnog kordona? Da li ste imali spisak ljudi koji su mogli da uđu? Da li ste imali zakazivanje ili niko nije smeo da uđe?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam juče objasnio da su lica koja nisu bila osoblje bolnice, i koji nisu bili pacijenti, da su mogli slobodno da izađu. I rekao sam da je to negde trajalo, jedno sat, dva nakon pada mraka. Lica koja su trebala i mogla da uđu u bolnicu, su najavlјivana od komande brigade preko komandanta batalјona. I to je dolazilo do mene. Nazove čovek, kaže: "Doći će taj i taj". I rekao sam vam da nije bilo tu mnogo poseta. Da je tog 19. dolazio predstavnik Međunarodnog komiteta Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), da je dolazila ona tv ekipa, i da je dolazio major Karan.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli ime

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, da li možete da ponovite ime majora, tv ekipu, i ime majora... Glas vam je nestao. Molim vas da to ponovite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Inostranu tv ekipu, mislim da je u pitanju *Sky News* - doveo je kapetan Marić. I ja sam juče objasnio taj postupak sa tom ekipom. Rekao sam vam da je dolazio major Karan Mladen po doktoru Bosanac. I to sam takođe juče objasnio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li bi bilo tačno da se kaže da je bilo vaše diskreciono pravo da odlučite ko će da uđe ili izađe?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne može se tako reći. Ja sam vam malopre odgovorio da je ukoliko neko trebao da dođe, da se linijom komandovanja saopštavalo i javljalo. Tako da bismo mi dobili informaciju, ukoliko bi neko trebao da... da dođe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako bi major Šljivančanin došao na kapiju, vi mu ne biste dozvolili da uđe? Da li bi to onda bilo tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. To nije tačno. Major Šljivančanin je iz komande brigade. I to je lice koje je ovlašćeno da uđe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to važilo i za druge starešina iz komande brigade ili iz Operativne grupe Jug?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tih se detalja regulisanja ulaska i izlaska zaista ne sećam se. Ja vam mogu, mogu govoriti sada kako je to pravilom predviđeno. Sad, da li su meni javili, da li su dostavili spisak lica koji mogu ući, to se definitivno ne sećam. A moguće je da je i u tom momentu postojao spisak ovlašćenih lica kojima je dozvoljen ulazak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste posle svog iskaza datog 2005. godine razgovarali sa grupom drugih oficira o ovoj situaciji. To su moje reči a ne vaše. Ali mislim da je to tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa razgovarao sam sa ljudima koji su bili učesnici ovih događaja, sa ciljem da se podsetimo, da vidimo... jedan se čovek seća jedne stvari, drugi se seća druge, da bismo lakše... da nam sećanje jednostavno "proradi".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne bih hteo da raspravljam sa vama šta je rečeno, ako me razumete, ali hteo bih da znam sa kim ste razgovarali? E sad, da li ste razgovarali sa Paunovićem? Bilo bi dobro da nam kažete s kim ste razgovarali, jer smo već čuli svedočenje o raznim stvarima. Da li možete da nam navedete imena ljudi sa kojima ste razgovarali?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tačno da se setim svih lica, ali kad ste već spomenuli Paunovića, i sa njim sam razgovarao. A spisak je duži.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Pa da li hoćete da počnete i da nam kažete koja su prva imena na tom spisku?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Potporučnik Todorović, major Vukašinić, major Šušić. Eto, to bi bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Bilo ih je još nekoliko, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je ljudi, Borovčanin Đorđe, on mi je kum. Sa njim smo razgovarali. On je bio u... u Drugom jurišnom odredu... Bojkovski Saša. Eto, to bi bilo to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je sa Borisavljevićem?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da l' sam sa njim pričao o tome.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste ovde u Hagu od srede i vi ste naravno isključeni od dodira sa javnošću od sinoć. Da li ste sinoć sa bilo kim razgovarali u vezi sa ovim predmetom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne nešto posebno. Bio sam za... na večeri zajedno sa Šušićem i Vukašinićem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I naravno, tačno je da su i Šušić i Vukašinić takođe svedoci koji treba da svedoče. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zar vam advokati nisu rekli da ne bi trebalo da razgovarate sa drugim ljudima koji su svedoci u ovom predmetu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa nismo razgovarali o predmetu. Ja im nisam govorio šta sam izjavljivao. Jednostavno, objasnio sam im postupak kako je kad se ulazi ovde, šta se radi i ostalo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, Simić koji će svedočiti.... izvinjavam se, Šušić. Šušić koji će svedočiti najverovatnije u petak, i Vukašinić koji sledeće nedelje treba da svedoči, on je već ovde. Kada je gospodin Vukašinić došao?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U ponedeljak valjda, utorak. Danas je sreda, je li tako? U ponedeljak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kažu mi da jeste. A da li ste onda večerali sa gospodinom Vukašinićem i u ponedeljak?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim... mislim da jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je gospodin Šušić došao ovamo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Došli su zajedno, ali su imali problema, jer im nije stigao prtljag. I onda smo većinu vremena razgovarali o tom prtljagu i jurili prtljag. Ljudi nisu imali šta da obuku. Bili su nervozni, i... naš razgovor se odnosio samo... većim delom na taj prtljag.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Vi ste išli na večeru pretpostavljam sa njima i u ponedeljak i sinoć?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, koliko se sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se pozabavimo sa jednom ili dve kraće teme. Tačno je da je bilo poznato, ili je bar vama bilo poznato, da se pregovaralo o evakuaciji pred sam pad Vukovara. Da li je to tačno ili ne, da je vama bio poznat, kako ga mi zovemo - Zagrebački sporazum?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gospodine, za vreme rata ja sam bio samo komandir čete, a vi mene pitate o nekim odlukama koje su donosili državni vrhovi. Bilo je... pričalo se o svemu. Sad ja ne znam... ne mogu da se setim svega toga sada.

TUŽILAC MOORE: Da li bih mogao da vas zamolim, engleska verzija je stranica broj 17, a verzija na BHS-u nadam se da će biti 0461-9792. Izvinjavam se, časni Sude, moram samo još jednom da proverim da li je broj stranica ispravan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću to sada da pročitam. To je najbolje. To je jedan od odgovora koji ste dali. Na BHS-u je stranica broj 0461-9792 i odgovor koji ste dali je ovaj: "Pa, posle je bilo, kada su došli svi na osnovu onog sporazuma Vlade Hrvatske i ja ne znam sa kim već. Ali mi tada nismo imali, osim poslova obezbeđenja nikakve druge zadatke sa evakuacijom". Dakle, sporazum Vlade Hrvatske, zar niste znali za njega u to vreme?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Vi ste mene pitali da li sam ja 17., 18. čuo za taj sporazum?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa kada ste onda čuli za to?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ovo govorim o 20. i 19. Vi ste mene pitali da li sam ja čuo da se vode pregovori tih dana, 17. i 18. Ja sam vam rekao da ne. Ali sam kasnije saznao. Znači, govori... ovo je već 19. ili 20., ne znam na koji se dan odnosi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi bilo onda tačno da se kaže da vam je bilo poznato da su ti ljudi odvedeni u autobuse pre nego što su stigli evropski posmatrači ili Crveni krst? U bolnicu, naravno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Govorimo o 20.?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, govorimo.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da su nakon evakuacije došli i predstavnici ove Međunarodne zajednice, i da je ekipa Crvenog krsta došla nakon te evakuacije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa onda nema greške u vezi sa tim. Ti ljudi koji su odvedeni autobusima, oni su odvedeni pre nego što su evropski posmatrači i Crveni krst stigli. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da mislim da su pre toga odvedeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja bih sugerisao da ste vi i te kako dobro znali da su oni odvedeni pre toga i da je to bio jedan sasvim konkretan plan da se postarate da ti ljudi budu odvedeni pre nego što Evropska posmatračka misija (ECMM, European Community Monitoring Mission) i Crveni krst stignu. Zar nije to tačno? Trebalo je da budu sprovedeni u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Meni to nije poznato. Gospodine, vi mene pitate nešto što je u tom trenutku bilo van mog delokruga rada. Ja ponavljam da je i dalje jedini zadatak čete bio pretres. Meni je rečeno kad to treba da počne, i znam da smo negde do 10.00 sati završili. A šta je ko drugi odlučivao, smišljao, morate te druge da pitate. Meni nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I dva poslednja pitanja.

TUŽILAC MOORE: Molim vas da li bismo mogli da vidimo MFI 689? Da li možemo da ga okrenemo? E sad, imamo ovde jednu fotografiju... Mislim da nije nerazumno da se kaže... u redu je, hvala. Dobro je tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Fotografija na kojoj je gospodin Šljivančanin u sredini i rukama je obgrlio dva gospodina. Da li znate ko su oni?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovo je jako loša slika i ... ne mogu ovde nikoga da prepoznam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu ja da vam sugerišem da je gospodin sa leve strane Lančužanin, zvani Kameni, a ovaj sa desne strane Stanko Vujanović, ovaj sa bradom i sa crnom kapom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ovog prvog gospodina koga ste spomenuli ja nikada nisam video, a Stanka Vujanovića sam poznavao, ali je ovo jako nejasno ovde, da bi ja mogao da ga prepoznam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A u stvari, kada se govori o konkretnom potčinjavanju, vi niste znali koje su jedinice Teritorijalne odbrane kome potčinjene, ako su bile ? Vi to prosto niste znali, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U mom sastavu nije bilo jedinica Teritorijalne odbrane. Ja stvarno ne znam na... u drugim jedinicama brigade da li je bilo potčinjenih jedinica Teritorijalne odbrane.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li mogu da predložim za usvajanje dve stvari: Jedna je 3D22, što je Pravilo o vojnoj policiji. Želeo bih da se uvrsti kao dokazni predmet, molim vas?

SUDIJA PARKER: Da li mislite na Pravilo ili na odlomak od dve strane?

TUŽILAC MOORE: Samo na odlomak od dve stranice.

SUDIJA PARKER: Te dve stranice biće prihvaćene.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno. I...

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 856, časni Sude.

TUŽILAC MOORE: I najzad fotografija koja je MFI, ali mislim da postoji prigovor? Mislim da gospodin Lukić ima prigovor?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću... gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, mi smo... već je bio pokušaj od strane Tužilaštva da ova fotografija se uvede kao dokaz i prilikom ispitivanja gospodina Panića, što je pokušao gospodin Weiner. Sa istih razloga, mi se protivimo da ova fotografija bude dokaz, a čuli ste i danas od svedoka da on jednostavno nije prepoznao ova lica, tako da... nek' ostane i dalje obeležen za identifikaciju. Pa ako se pojavi neko ko će potvrditi autentičnost i prisutnost lica na fotografiji, onda možemo da razgovaramo o tome.

SUDIJA PARKER: Da li možete da to osporite na bilo koji način, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Ne. Kada bolje razmislim, to je fer prigovor.

SUDIJA PARKER: Da. Dobar pokušaj, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Ništa nisam pokušavao.

SUDIJA PARKER: Sada vi, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, dobar dan i vama. Iz generalalija koje ste dali Sudu vidim da vam je danas rođendan, tako da ću ja iskoristiti priliku da vam čestitam. Šta da radim, u poziciji ste ovde? Gospodine Simiću, sada ste razgovarali sa kolegom iz Tužilaštva o sporazumu. Da li bilo šta znate o sporazumu: ko ga je potpisao, kad ga je potpisao, gde ga je potpisao, šta je sadržina? Koliko tačaka ima taj sporazum? Šta sve obuhvata ili bilo šta o tom sporazumu - da li vi znate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Sem toga da je bilo sporazuma i da je bilo one priče da su deo lica koja su odvedena prema Hrvatskoj vraćena nazad, zato što ovi nisu hteli da ih prime. Znači, to su bile priče. Ja u to nisam bio uključen. A stvarno, nijedna tačka tog sporazuma mi nije poznata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bi molio da se na ekran vrati, evo sad je to ušlo kao dokaz, ovo što je tužilac predložio, naš 3D05-0263? To je dokazni predmet 856. Mislim da je ušlo. Da, da pogledamo. Mislim da je paragraf 255?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, ja ću vas pitati šta znači sprovođenje, radnja "sprovođenja"? Šta ona obuhvata?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa pokušaću da se podsetim, pošto ja ne radim u vojnoj policiji već 11 godina. A i kad sam radio, radio sam kratko. Bio sam četiri godine samo u policiji. Ali sprovođenje je taktička radnja, koja se može vršiti ili peške ili vozilima, sa ciljem da se lica lišena slobode prebace sa jednog na drugo mesto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Pogledajte paragraf 255 ovog dokaznog predmeta. Ja ću pročitati. Kaže: "Vojna policija učestvuje u sprovođenju važnijih ratnih zarobljenika, od divizijskih stanica za njihovo prikupljanje - do logora za ratne zarobljenike". Je li tako stoji u uputstvu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E dobro. Da li možete da nam objasnite šta su divizijske stanice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ovo je jako staro pravilo i pravilo je pisano u vreme kada je bila i: puk, brigada, divizija, armija. I onda se na nivou brigade samo formiralo mesto za sakupljanje ratnih zarobljenika, od tog mesta za prikupljanje ratnih zarobljenika, oni su se sprovodili do divizijskih stanica, a na nivou armije su bili... prema Pravilu je bilo regulisano da se formiraju logori za ra... za ratne zarobljenike. Znači, ovo se pravilo nije moglo... po ovoj, kako ovde piše, bar ovaj segment se nije mogao ni primeniti kod nas.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U skladu sa ovim Pravilom, da li se može bolnica može upodobiti divizijskoj stanici?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, bolnica nije nešto što bi moglo da predstavlja divizijsku stanicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Govorili ste o tome da ste imali zadatak da izvršite pretres lica i da ih sprovedete do autobusa. Da li to, ta vaša radnja, nakon pretresa, do sprovođenja lica i predaje kod autobusa, može biti radnja sprovođenja ratnih zarobljenika?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ne može se, jer to je... praktično je 20, 30 metara su ti ljudi... prešli tamo. To je samo bila, možemo reći, pratnja do autobusa. Nije sprovođenje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako se ne varam, vi ste rekli da ste samo jednom bili do autobusa sa prvom grupom koja je ispraćena do autobusa?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam otišao tamo da bi ovim vojnicima koji su vodili te ljude, pokazao način kako treba da se radi, i da bi jednostavno i video ko tamo treba da primi ta lica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, za sve vreme obavljanja ovih zadataka koje ste dobili od komandanta bataljona, da li te radnje obavljate na onom delu ispred bolnice koji ste opisali, ili je to jedan prostor malo veći, gde se vi krećete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, nisam vas razumeo. Da li mislite na radnju pretresa?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Radnja pretresa – za vreme obavljanja zadataka koje ste dobili – pretresanja, gde se nalazite, opišite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Za vreme pretresa, ja se nalazim neprestano znači od ulaza za Hitnu pomoć do kapije, odnosno do autobusa. Znači, ja sam na tom terenu, i nisam napuštao to mesto u to vreme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete li mi reći za vreme... kada ste došli do bolnice, izvršili pregled i pre nego što ste postavili obezbeđenje, da li ste utvrdili koliko ulaza ima bolnica... i izlaza, naravno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ono što se moglo videti bez nekog posebnog pretresa je da je u toj zgradi - koja je nova bolnica, postoje dva ulaza. E sad, ne mogu da se setim kasnije, kada smo to pregledali, da li je bilo još nekih ulaza. Znam da smo kasnije ustanovili da se u tu zgradu može ući i iz stare bolnice kroz tunel.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste videli tokom boravka ispred tog ulaza gde ste vršili pretresanje i pratili odvođenje, odnosno praćenje pretresanih lica do autobusa u jed... i u jednom jedinom trenutku da je Veselin Šljivančanin išao do autobusa?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gledajte, ja se ne sećam da je on išao. Ja sam video da je on ulazio i izlazio. E sad stvarno ne znam gde je išao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde je ulazio i izlazio?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Iz... na ulazu u... u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, kol'ko razumem, vi samo njega vidite da ulazi i izlazi u bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Pa ja stvarno nisam... ja sam imao svoj zadatak na koji sam obraćao pažnju. Nisam gledao druge, gde se ko kreće, ko šta radi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da je neko od drugih starešina koji su došli, ovi koje vi ne znate, da su i oni izlazili i ulazili u bolnicu? Jeste primetili ih tu negde?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, mislim da je jedan od njih izlazio samo do ulaza, što je izvodio ove ljude koji... kojima je izvršena trijaža.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Juče vas je tužilac više puta pitao oko jedne vaše izjave koju ste vi davali. Vi ste dva puta saslušavani pri tom. A ja ću krenuti ovako da vas pitam vezano za dva datuma koja su bitna, i da razdvojim, kako je to tužilac učinio, neke evakuacije na evakuaciju 1 i evakuaciju 2. Evakuacija 1 je ona od 19. Vi ste došli, kako ste rekli, oko 14.00 časova: Pregledali, postavili obezbeđenje i sve to. Hajde ponovite, kol'ko je bilo sati, da l' se sećate? I tu ste, pardon, zatekli... videli ste i Veselina Šljivančanina. Videli ste vašeg komandanta bataljona gospodina Paunovića, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče ste rekli da je gospodin Šljivančanin iz bolnice toga 19. otišao negde pre pada mraka, ako sam dobro razumeo, je li tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon toga, da li se Veselin Šljivančanin vraćao u bolnicu 19.?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, ja ga nisam video da dolazi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Evakuacija civila koju radite 19. kada počinje, da li se sećate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gledajte, stvarno se ne sećam. Mislim da je počela za videla, a da je trajala i tokom mraka još jedno sat - dva.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Juče, ako sam čuo, saopšteno je od strane tužioca, da ste vi znali da ta lica idu u "Velepromet"?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gledajte...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U sabirni centar?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam tada, rekao sam vam, kada sam govorio o onom pretresu Mitnice, da je nama rečeno da sve te civile treba upućivati u pravcu "Veleprometa", i da je tamo organizovan neki sabirni centar... i ostalo. Sad ja ne znam, da li je meni taj pojam "Veleprometa" ostao od tog... zadatka, ili sam i kasnije dobio neke podatke - da je u... "Velepromet"-u sabirni centar. Ali, bilo mi je poznato da je u... sabirni centar u "Veleprometu".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za vreme dok je trajala ta evakuacija, da li je tu bilo starešina nekih koji su učestvovali u toj radnji evakuacije, osim vas? Kol'ko razumem, vi ste prisutni?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo potrebe, jer je bilo dozvoljeno da sva lica koja žele mogu da napuste. Nikakva selekcija, odabir, nije vršen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Za to vreme... Rekli ste da je počela za dana ta evakuacija. Iz vašeg zaključujem da je Šljivančanin bio tu jedno to vreme. Za to vreme, dok nije napustio bolnicu, da li je na bilo koji način učestvovao u radnjama evakuacije devetnaestog... tih civila?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ja se ne sećam da li je on otišao pre ili tokom evakuacije. Ne mogu sada da napravim tu neku vremensku razliku i da kažem bio je... za... kad je počela evakuacija. Stvarno... ne sećam se tog detalja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste gledali evakuaciju, taj deo jedan evakuacije - za dana?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli Veselina Šljivančanina tu... gde se vrši evakuacija?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zaista ne mogu da vam odgovorim. Ne znam da li je bio... kada je počela evakuacija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažete da je 19. se sa referisanja vratio vaš komandant bataljona gospodin Paunović, i da vam je saopštio da će biti sutra evakuacija, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je saopštio da je komanda odredila nekog ko će rukovoditi tom evakuacijom? Ko će biti, kako tužilac reče, "glavni u toj evakuaciji"? Da li vam je to rekao ili nije?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. On je meni samo preneo moj deo zadatka i rekao je da će on doći ujutro i da će... da će sve biti u redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste ikada vi, gospodine Simiću, priku... prisustvovali referisovanja... referisanjima u komandi Operativne grupe Jug?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam kao komandir čete odlazio samo na referisanja u komande jurišnih odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste znali 20. kada ste odveli, otpratili ove ljude koje ste pretresli do autobusa, gde će autobusi ići? Ne ono šta ste čuli i rekla-kazala, nego da li vam je neko saopštio vama gde će autobusi ići?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam to izjavio da sam samo našuo. Znači, meni niko zvanično, meni komandant bataljona nije... u onom delu kada sam dobijao zadatak, saopštio gde autobusi idu, već samo da ja dovodim vojnike do autobusa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da ne širimo priču, znači pitam vas konkretno: znači, niko vam nije saopštio?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste majora Vukašinića, kome ste predali lica, kako kažete, doveli lica do njega, da li ste njega pitali gde idu autobusi?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: I da sam ga pitao, ne sećam se da li mi je on išta odgovorio. I ja se ne sećam da li sam uopšte to pitao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tužilac vam je predočio dve izjave koje ste dali. I ja bih vas molio da pogledate, imate u tom setu izjava... transkript vaše izjave sa svedočenja na Beogradskoj takozvanoj Ovčari.

ADVOKAT BULATOVIĆ: To je stranica 7, broj 0461-9790 BHS verzija, engleska - stranica 13.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pa ću vam pročitati ovako. Pitanje... stranica je 0461-9790, to je BHS verzija, engleska stranica je broj 13... tog transkripta. Pitanje predsednika Veća je gospodine Simiću ovako: "A vaši vojnici su ih, tu grupu čiji je pretres izvršen, sprovođili do autobusa? Svedok Simić Milivoje: "Da". Predsednik Veća:

"A da li ih neko obezbeđuje u samom autobusu?" Svedok Simić Milivoje: "Tada je, mislim da je major Vukašinović bio. On je bio, koliko je meni poznato, odgovoran za taj transport. I ja sam njima predavao i dalje je... mislim da je bilo obezbeđenje i u autobusima. Stvarno ne znam da li je bilo policajaca u autobusu". Da li sam korektno pročitao ovo što ste izjavili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Simiću, ovo se odnosi na koji datum?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ovo se odnosi na 20.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na 20. Iz ovakvog vašeg odgovora, koji sam sada pročitao, ko je odgovoran za transport od bolnice - ovim autobusima?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam i tada izjavio, a i sada, da mislim da je major Vukašinović bio odgovoran.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vaše mišljenje formirate na čemu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To dam i juče objašnjavao - da je od svih ljudi tamo... bio je najstariji po činu i... čovek s kim sam ja... tada i komunicirao, razgovarao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Sada vas molim gospodine Simiću da uzmete, pogledajte vaš transkript? Samo trenutak jedan. To je strana... BHS je verzija... stranica 15 transkripta. To je broj transkripta BHS verzije 0461-9798...

TUŽILAC MOORE: Uz dužno poštovanje, moram da uložim prigovor. U ovom trenutku, ja nisam sasvim siguran koji je smisao ovog dodatnog ispitivanja. Da li je to dodatno ispitivanje radi doslednosti, za šta ja tvrdim da je nedopustivo. Zbog čega bi se sada svedok upućivao na njegov transkript, ako je već bio u stvari upućen na ono što je rekao u Beogradu. I pitam se da li bi moj uvaženi kolega mogao da pojasni šta je smisao pitanja?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, meni je jako žao što gospodin Moore ima ovakav stav i smatra da je ovo dosadno što ja pitam, i što vam predočavam transkript. Ako ste seća... ako se sećate, a mislim da se dobro sećate, juče je gospodin Moore, iako je svedok imao ove transkripte, i upoznat sa njima, jedno dobrih 40 minuta citirao doslovice izjave svedoka... navode iz izjave koje je dao, kako pred istražnim sudijom Vojnog suda, tako i pred Većem Okružnog suda u Beogradu. A ovo je tema upravo na kojoj je gospodin Moore u početku svog unakrsnog ispitivanja insistirao. I ja samo pokušavam da uporedim dve izjave ovog svedoka, koje se odnose na istu činjenicu. I time ću završiti svoje dodatno ispitivanje. I ne vidim apsolutno da je ovo što ja radim dosadno, i mislim da je zaista nekorektno ovakvo obraćanje. Prema tome, ako mi dozvolite, ja bih nastavio?

prevodioci: Napomena prevodioca: rečeno je dosledno, a ne dosadno.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, reč "dosadno" nije upotrebljena na engleskom. Nešto se dogodilo u prevodu. To je moja prva odbrana gospodina Moorea danas. Gospodine Moore, da li vi sada želite nešto da dodate?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, evo rešiću ja problem. Ja ću rešiti problem. Ja se izvinjavam gospodinu Mooreu odma', jer sam ja čuo u prevodu da je "dosadno" a rečeno je "dosledno". Prema tome, nadam se da gospodin Moore neće zameriti ako se ovako izvinim? U redu? Nema problema.

TUŽILAC MOORE: Pretpostavljam da moj uvaženi kolega samo izražava mišljenje koje imaju drugi ljudi?

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ne bih se držao ovog komentara. Nastavite, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, strana 15 transkripta Beograd... takozvana Beogradska Ovčara. Broj stranice je 0461-9798. Engleska verzija je strana 29. Pitanje zamenika tužioca Dušana Kneževića: "Ko je rukovodio? Rekao je nešto o tome. Ipak da probamo malo. U bolnici tom trijažom i tom organizacijom prebacivanja tih lica iz bolnice autobusima dalje." Svedok Simić Milivoje: "Što se mene tiče, rukovodio je moj komandant bataljona, a mislim da je celokupnom tom akcijom rukovodio major Šljivančanin". E, gospodine Simiću, kada vam je postavljeno ovakvo pitanje koje sadrži prebacivanje tih lica, šta pod tim ste vi podrazumevali "prebacivanje tih lica", kada ste dali ovakav odgovor?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Odvoženje tih lica iz rejona bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to možemo podvesti pod reč "transport"?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, ako imamo malopre što sam rekao da ste rekli, i dao sam vam navod, da ste rekli tran... u transkriptu da je za taj transport bio odgovoran major Vukašinović, ovde kažete da je za trijažu i prebacivanje lica odgovoran Veselin Šljivančanin, da je on rukovodio. Da li možete da objasnite - šta ovo znači? Da li je vaš utisak bio pogrešan - ili je nešto drugo u pitanju?

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se...

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE:... ali moram da uložim prigovor. Ja tvrdim da apsolutno nema nikakvog osnova za način na koji moj uvaženi kolega postavlja ovo pitanje. Ja tvrdim da se radilo o drugim pitanjima. Pominjano je i dati su odgovori u vezi sa ukupnom operacijom, a ne samo o Vukašiniću i samom transportu. Prema tome, ja smatram da to nije tema o kojoj se može vršiti dodatno ispitivanje u ovoj formi.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Gospodine Bulatoviću, vi pokušavate da "iscedite" što više iz ove izjave i od svedoka nego što mislim da to može da se dozvoli. Ukoliko ima nekih stvari u vezi sa odgovorima svedoka koje vam nisu jasne, molim vas da o tome pitate. Ukoliko smatrate da bilo koji od njegovih odgovora ili iskaza sudiji da nije dobro shvaćen, možete od njega da zatražite da objasni šta je time mislio, ali ne i da mu sugerirate šta je on time hteo da kaže ili da mu tvrdite da je verovatno hteo nešto drugo da kaže zbog nečega što se vama čini da bi moglo da bude. Razumete? Idete predaleko. Neću da vas sprečim da se i dalje bavite ovom temom, ukoliko uvidite da je potrebna pažnja ovim stvarima.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja sam samo pokušao svedoku da stavim dve stvari, istu činjenicu o kojima različito govori. O transportu, na stranici koju sam prezentirao, na strani 7 BHS verzije, odnosno strani 13, za transport - svedok je rekao da je odgovoran major Vukašinić. Odgovarajući kasnije, tokom istog svedočenja...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, ako to možete da kažete, vi to možete da pitate svedoka i da tražite da on to potvrdi, ali ne da vi svoje ideje tu sugerirate. Hvala vam.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobro. Razumeo sam, časni Sude. Prihvatam potpuno vašu sugestiju, pa ću se malo vratiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, strana 7 transkripta, Beogradska Ovčara, engleska strana 13. Stranica 0461-970. Rekli ste, kada govorite o majoru Vukašiniću: "On je bio, koliko je meni poznato, odgovoran za taj transport". Moje pitanje: ponovite, na osnovu čega ste to mislili - kad ste tada izjavili? Koji su to parametri bili koji su vas naveli da to izjavite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zato što je pored autobusa bio sa najvišim činom, i zato što sam, kada do... kada sam došao tamo, ja sam vojnike... u stvari, ove ljude i predao njemu. Iz svega toga zaključio sam, mislio sam da je verovatno on najodgovornije lice za taj transport.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Simiću, ako je to tako, na osnovu čega ste, odgovarajući na pitanje tužioca istog tog dana, malo kasnije, koji vam je pomenuo u svom pitanju takođe transport, rekli da je za to odgovoran Veselin Šljivančanin. Na strani 15, engleska verzija 29, pominje se u pitanju tužioca "trijaža" i "prebacivanje lica". Malopre ste rekli da je to sinonim za transport?

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, ali moja stranica broj 29 uopšte ne pominje nikakav transport?

SUDIJA PARKER: Pokušajte sa pitanjem pri kraju stranice broj 28, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno na pomoći.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, zaista ne znam kako je prevedeno, ovaj, na engleski, ali mislim da je u redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li odgovoriti, gospodine Simiću?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Verujte mi da se sada ne sećam da li sam ja i čuo to pitanje do kraja. Jer očigledno je nelogično. Na jednom mestu sam tvrdio da je major Vukašinović odgovoran. Ja sam, pre svega, tu mislio na one aktivnosti koje su se odvijale u krugu bolnice. Verovatno da je major Šljivančanin bio odgovoran za transport, on bi i otišao sa tim autobusima. Ali je major Šljiva... Šljivančanin i posle toga ostao u bolnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Simiću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, samo trenutak. Časni Sude, ja sam završio moje dodatno ispitivanje. Nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala gospodine Bulatoviću. Gospodine Simiću, biće vam drago da čujete da ste sada slobodni da odete i da proslavite svoj rođendan kako god želite i da se vratite kući kada vam bude zgodno. Pretresno veće vam se zahvaljuje na vašem prisustvu i pomoći koju ste nam pružili. Pretresno veće će sada da napravi prvu pauzu, a sudski službenik će da vas ispratiti. Nastavićemo u 16.20 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, imate prioritet?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, samo kratko. Jasno smo čuli od poslednjeg svedoka da su tu prisutna još dva svedoka. Ja cenim teškoće koje moj uvaženi kolega ima u ovom momentu ali svejedno, ima ih trojica u tom timu. Bili bismo veoma zahvalni ukoliko bismo mogli da dobijemo beleške sa pripremnog razgovora u razumnom roku, a ne veće pred svedočenje. Kada je reč o gospodinu Korici, dobili smo juče ove beleške koje su se odnosile na razgovor koji je prethodio našoj diskusiji. Ali, mi nismo još uvek dobili dodatne beleške, a ja ne bih želeo da odlažemo suđenje, i nadam se da će moje uvažene kolege moći to da postignu, ukoliko je moguće.

SUDIJA PARKER: Kada to kažete, morate da zadržite bezgrešni izraz, gospodine Moore, jer se ja sećam teškoća koje je Odbrana imala sa vašim beleškama sa pripremnih razgovora. Možda ste već zaboravili kako je to bilo. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Baš sam to hteo da kažem kao argument, poštovani Sude. Ja sam vašu kritiku na ra... odnosno, da kažem instrukciju u vezi *proofing notes* prilično, mislim, ozbiljno shvatio, i mislim da gospodine Moore za sve ove naše svedoke dobija dosta obimni *proofing notes*. Korica Branko jeste u nekom smislu bio interesantan svedok, i biće verovatno i u sudnici, jer je to čovek s kojim do sada nije, u službenom smislu, niko nikada razgovarao u smislu izjava, pa je verovatno zato trebalo i za mene obimniji razgovor, i obimniji *proofing notes* za gospodina Moorea. Ali to je čovek koji nikad nigde nije svedočio, što moram priznati da me je začudilo. Ali zaista ćemo dati sve od sebe da... da, ovaj, zaista svi učesnici u postupku, jer je i nama u interesu da... da ne pravimo nikakve probleme oko odlaganja. Ja bih samo pre ulaska svedoka tri stvari kratke apostrofirao. Jedna se tiče baš ovog svedoka. Korica Branko ima 70 godina i ima, ne bih voleo, pošto je javna sednica da kažem, ima određene srčane probleme. Ja sam njemu rekao da postoji mogućnost, ako se umori, da možemo da pravimo možda češće pauze. Međutim, on misli da može da izdrži sve vreme. Al' sam eto to, pre nego što on uđe u sudnicu, hteo vas da upozorim. Ako osetimo da... da mu je zamor, da možda napravimo češće, a kraće pauze. Druga stvar tiče se ovog MFI, ove fotografije koju sada gospodin Moore predočava svedocima, verovatno kako sam i ja onaj video gospodina Hadžića. Ja samo želim u vezi toga jednu stvar da kažem. Prvo, na toj fotografiji dole u podtekstu piše ko se nalazi na slici na našem BHS jeziku. Pa ako gospodin Moore ubuduće misli da stavlja tu fotografiju pred neke svedoke, bilo bi fer da ne piše... da... da imamo fotografiju sa izbrisanim imenima. I drugu stvar, to je fotografija inače sa liste 65ter Tužilaštva još iz *pre-trial briefa*. Ali ono što je interesantnije, to je fotografija za koju je nama gospodin Moore rekao da će pokazati Šljivančaninu na listi dokaza koju je hteo da mu pokaže u svom ispitivanju i nije. Ja mislim da, ne ulazeći u njegovu taktiku, mislim da je bilo najracionalnije da se ta fotografija pokaže čoveku kad je svedočio - koji je na toj fotografiji. Treća stvar konačno, a tiče se onog jučerašnjeg završnog dela suđenja. Nisam bio prisutan, pa sam pogledao transkript. I moram da kažem samo dve stvari u ime našeg tima. Možda idemo iz nekog drugog pravnog sistema gde nam nisu sve stvari jasne, pa ovde dolazimo do takvih situacija da dođemo u koliziju sa drugim pravnim sistemima. Ali sam hteo jednu vašu instrukciju, baš da ne bi došlo do bilo kakvih spornih stvari ubuduće. Vi ste verovatno upoznati da svedoci kada daju izjave haškom Tužilaštvu dobijaju primerak tih izjava. I mnogi svedoci su kod nas dolazili sa već činjenicom da imaju izjave kod sebe. Ja želim samo da znam da li ste vi protiv toga da svedok u pripremi ima kod sebe izjavu, ili od trenutka kad počne da svedoči, kako sam ja, da kažem, na neki način tumačio da je to stav bio - zašto svedok ne može da ima te izjave kod sebe. Da znam, čisto da se odnosim prema svedocima. Ja sam... jednostavno, nisam bio tu... al' sam tako shvatio činjenicu da je suština da svedok tokom svedočenja, ako sam dobro shvatio, ako nisam, zato vam se obraćam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, prvo ovo poslednje što ste pitali. Nije neodgovarajuće da se svedoku pokažu njegovi raniji iskazi ili da on ima svoj primerak tih iskaza - čak može da ih ima ispred sebe i kada svedoči. To je bilo otvoreno pitanje da li je u pitanju svedok Tužilaštva ili Odbrane, otvoreno je advokatu koji izvodi unakrsno ispitivanje da kada svedok prenoći ili ima dužu pauzu u toku svedočenja, da traži uputstvo od Pretresnog veća u smislu da mu se ograniči upotreba takvih iskaza. To se dešava samo kada se očekuje da će imati nepovoljan efekat na unakrsno ispitivanje

ukoliko svedok stalno ima pristup svom iskazu. Sinoć se činilo da postoji razlog da gospodin Moore bude zabrinut i zbog toga su preduzeti određeni koraci. Ja se ne sećam da se to ikada pre desilo tokom ovog predmeta. Možda se ja ne sećam dobro. To se samo ponekad dešava. To nije standardna praksa i to nije nešto u vezi čega bismo dali neko načelno uputstvo. Tako da vam ne predlažem da promenite vaš rad zbog tog incidenta, ali možda će da bude drugih slučajeva zbog kojih će gospodin Moore možda imati neke reakcije. Što se tiče pauza, ne možemo da imamo kraće pauze. Sada smo imali najkraću teoretski moguću pauzu od 20 minuta kako bismo obavili sve što treba u toku jedne pauze. Ali ako treba da imamo češće pauze, onda ćemo tako i da postupimo. Ako je neko bolestan, moramo da vodimo računa i o tome i da sasvim jasno reagujemo ako postoje znaci da tok procesa stvara probleme. Mislim da druge teme koje ste pomenili ne zahtevaju komentar sa moje strane u ovom trenutku. Mislim da bismo trebali da uvedemo svedoka. Dok svedok dolazi, svi advokati će da primete da smo uspeli da omogućimo korišćenje sudnice tokom čitavog dana u nekim danima sledeće nedelje. Kada se prilika ukazala, Pretresno veće ju je iskoristilo za slučaj da kasnite u vašem predmetu gospodine Lukiću. Želeli smo da vam damo priliku da se držite vašeg 8. decembra, a mi bi svakako do kraja ove nedelje trebalo da znamo da li će vam trebati i neki celi dani zasedanja tokom iduće nedelje ili ne, kako bismo mogli da napomenemo ostalima, jer postoji još jedno Pretresno veće koje želi da koristi ovu sudnicu - ako je mi ne budemo koristili. Ali upravo zato dajemo vam još malo vremena, kako biste o tome mogli da povedete računa i da onda saznamo od vas sutra predveče ili u petak, kada vam bude sasvim jasno - da li bi trebalo da imamo duže zasedanje u toku sledeće nedelje.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem vam, časni Sude. Imao sam to u vidu i čak kada sam pravio rasporede da ovih dana već dođu svedoci. A ovaj, voleo bih da ipak u petak napravim procenu. I onda ću vas svakako... obavestićemo vas da li je potrebno mi... a mislim, po našim planovima da smo... da sada se držimo okvira kako smo predvideli, s obzirom da ćemo možda još od nekih svedoka da odustanemo, ali da održimo tačno... Baš nam je stalo da budemo u onom roku.

(svedok ulazi u Sudnicu)

svedok Branko Korica

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine Korica. Molim vas, hoćete li da uzmete ovaj papir i da pročitate naglas zakletvu.

SVEDOK KORICA: Hvala. Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine. Molim vas sedite. Gospodin Lukić će sada da vam postavi neka pitanja. Gospodine Lukiću.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Korica?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete li prvo reći vaše ime i prezime u zapisnik?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam Korica Branko.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rođeni gospodine Korica 1936. godine u Hrvatskoj, u mestu jednom pored Gospića, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo proći kroz vašu karijeru. Samo nam recite, po nacionalnosti ste?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Srbin.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo reći da je cela vaša karijera bila vezana za vojsku i za JNA, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste 1953. godine otišli u podoficirsku školu u Zrenjanin, a zatim 1955. godine to završili u Bileći, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U... u vojsci ste aktivni bili sve do 31. dvanaestog 1986. godine, kada ste penzionisani u činu zastavnika prve klase?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malo sačekajte iza mog pitanja gospodine Korica. To sam vam ukazivao zbog prevođenja. Vi ste veliki deo, da kažem, i najveći deo vaše vojne karijere proveli u organima bezbednosti, odnosno, u periodu od 1959. godine pa sve do 1986., kada ste faktički penzionisani, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U okviru tog rada u organima bezbednosti, vi ste sve od 1971. godine pa do penzionisanja radili u kontraobaveštajnoj grupi Prve vojne oblasti Prve armije, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Inače ste udovac i imate jedno dete. Ali želim takođe da podvučem, da su u tom periodu dok ste radili u KOG-u Prve armije, jedno vreme va... vama načelnici kontraobaveštajne grupe bili i Farkaš Geza i Milić Lenko, i Vujić Bogdan, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li da se setite u kom periodu i koliko dugo vam je načelnik bio Vujić Bogdan?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Vujić Bogdan mi je bio načelnik, ja mislim negde 1981. možda do 1983. Nisam siguran.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste, rekao sam već, otišli u penziju 1986. godine. Da li se u jednom trenutku i kada desilo da ste ponovo, da kažem, reaktivirani, odnosno, ponovo pozvani u JNA?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Desilo se 1. jedanaestog 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete li nam reći, šta je to bilo tada? Kod koga ste bili i kako se to desilo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Došli smo nas trojica, koji smo zajedno otišli u penziju: ja, Grgur Mladen i Mitrović Božo u posetu kolegama u komandu Prve armije. Između ostalih, posetili smo i načelnika bezbednosti Armije, generala... momentalno ne mogu da se setim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Moguće je malo u početku i uzbuđenja, ali...

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, pomoći ćemo. To ovde svi već znaju u sudnici. Nije toliko sporno, Babić Mile, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Jeste, Babić Mile, tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta se dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: I posle kraćeg razgovora, pokojni Božo je rekao, pošto se oni dobro znaju, još iz Sarajeva: "Druže generale, evo doveo sam ovu dvojicu da ih pošaljete na ratište". General je to shvatio ozbiljno i rekao: "Idite odma' u bataljon policije, zadužite se sa uniformom, i sutra ujutro da budete ovde u komandi Armije. Ti Korica ideš u Šid - kod pukovnika Petkovića, a Grgur ostaje ovde u komandi - da radi administrativne poslove".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ja sam izračuno da ste vi tada imali 55 godina života, penzionisani ste bili već. Kažite nam, da li ste u to vreme bili još uvek rezervni podoficir Jugoslovenske narodne armije, s obzirom na te godine?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Jesam, bio sam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta se desilo? Gde ste otišli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Grgur je ostao u komandi. Ja sam otišao vojnim vozilom u Šid. Javio sam se pukovniku Petkoviću, koji je bio stacioniran u pošti u Šidu. On me je rasporedio, posle kraćeg razgovora, da idem kod kapetana Munćana, koji će mi biti šef - Munćan Dragan. Došao je jedan kolega po mene u poštu, i odveo u obližnji stan gde su oni bili smešteni, i gde smo mi kasnije bili celo vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete reći, da li ste znali gospodin Petković, na kojoj funkciji je on tad bio tu u Šidu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: On je bio načelnik bezbednosti Operativne grupe Centar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gde je bilo sedište tog organa?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sedište tog organa bilo je u pošti u Šidu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kapetan, rekli ste, kapetan Munćan vam je bio neposredni pretpostavljeni, je l' tako? Ko je još bio? Kol'ko vas je bilo lica u toj grupi?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kapetan Munćan mi je bio pretpostavljeni. Sa nama su još bili kapetan Mušesku Petre i stariji vodnik Radaković Nebojša.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Možete li nam reći ukratko, šta ste radili u Šidu u tom periodu? Koji su bili vaši zadaci i poslovi?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Moji zadaci su u početku bili da obavljam informativne razgovore sa interesantnim licima, koji su privođeni u sabirni centar radi daljeg raspoređivanja, i sa licima koja su izbegla sa te teritorije zahvaćene ratom, uglavnom Srbima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A odakle su dovođena ta lica u sabirni centar? I koje su oni bili nacionalnosti?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U sabirni centar su dovođena lica sa svih pravaca zahvaćena ratom u toj... na toj teritoriji, a uglavnom su bili Hrvati, pa i druge nacionalnosti. Bilo je i Slovaka nešto, i tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, kol'ko su oni tu bili i da li su dalje išli odatle?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Oni su se tu kratko vreme zadržavali. Ovaj, posle toga trijaža, ima i neke koje smo odmah slali kući, ako je bio siguran boravak, a ostali su za dva ili tri dana, zavisno i od transporta, odlazili u Sremsku Mitrovicu ili u Begejce, u logor.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Te, da kažem, informacije povodom tih razgovora koje ste obavljali, kome ste dostavljali? Kome ste vi podnosili izveštaje i rezultate vaše aktivnosti?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam... izvinjavam se. Ja sam podnosio izveštaj mome neposrednom rukovodiocu, kapetanu Munćanu. A kapetan Munćan je posle pravio informaciju, i odlazio na referisanje kod pukovnika Petkovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A od koga ste dobijali zadatke?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam dobijao zadatke od Munćana, a Munćan je dobijao zadatke od Petkovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovu... 'ajde da kažem ovako, ovu vrstu aktivnosti koje ste radili, da li ste takve poslove radili tokom svoje karijere svih onih godina, dok ste

bili u kontraobaveštajnoj grupi u Prvoj armiji? Da li je to spadalo u neke vaše aktivnosti kojim ste se ranije bavili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa mogu reći da su to bile osnovne aktivnosti, jer sve je počinjalo od informativnih razgovora.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U tom periodu, dok ste bili u Šidu, da li se sećate, da li ste imali kontakt sa organima bezbednosti iz Gardijske brigade, iz Operativne grupe Jug, majorom Šljivančaninom, ili nekom od njegovih saradnika?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja ne znam da li je imao Petković, ali ja nisam nikada sreo nikoga od tih ljudi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Kažite nam gospodine Korice, da li ste vi u jednom trenutku iz Šida otišli u, da kažem, region Vukovara? Kad je to bilo, ako možete da se setite, i kojim povodom? Kako se to desilo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nama je kapetan Munćan, ja mislim uveče, a moguće i ujutru, jedno jutro 19. rekao da idemo u Negoslavce da se... kod pukovnika Mrkšića u Gardijsku brigadu, jer tamo treba da pomognemo u trijažu ljudstva u Vukovaru, gde ima dosta koji su se predali, koji su zarobljeni, i koji su izbegli. I to ne može da reši sam Šljivančanin. A da se pridodajemo grupi koja je došla iz Uprave bezbednosti, u kojoj su bili pukovnici: Vujić Bogdan, Tomić, Kijanović i još jedno lice, ne znam šta je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste se vi s tim ljudima iz Uprave bezbednosti sreli tu u Šidu ili ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi smo se sa tim ljudima sreli u Negoslavcima, kod pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se sećate, ko je činio vašu grupu i kako ste otišli u Negoslavce? Kada ste stigli, u koje doba dana?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U Negoslavce smo otišli pred noć... u grupi: Munćan, ja, Mušesku i Radaković u našim kolima. Stigli smo tamo u noć.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I gde ste stigli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ušli... ušli smo u zgradu komande brigade, gde smo već zatekli ovu grupu - tri pukovnika i pukovnika Mrkšića u kancelariji. Ja mislim da je to bila operativna sala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Možete li nam opisati šta se sećate? Šta se tu dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa sećam se, posedali smo, bilo je nekoliko malih fotelja i stolica. I posedali smo tako reći oko jednoga stola svi, a malo dalje, na jednom podijumu, bio je jedan sto za kojim je sedeo pukovnik Mrkšić. I na zidovima su bile postavljene topografske karte, sa ucrtanim položajima i drugim stvarima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. I, je l' se sećate šta se dešavalo? Da li se tu vodio neki razgovor?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pukovnik Mrkšić je već počeo bio razgovor sa pukovnicima. I kad smo mi došli, mi smo se samo priključili, posedali i slušali. Pukovnik Mrkšić nas je upoznao sa situacijom u Vukovaru, oko Vukovara, sa stanjem u jedinici, i koliko je bilo ljudi izbačeno u tom trenutku... izbačeno iz stroja Gardijs... u Gardijskoj brigadi. To je bio jedan veći broj. Ne sećam se da li 600 ili kol'ko. Tu je govorio oko pola sata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste vi videli Šljivančanina i kada? Šta o tome možete da nam kažete?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa dok je pukovnik Mrkšić govorio nama o ovome što sam rekao, isto nam je rekao da sedimo, da sačekamo Šljivančanina, koji će nam detalj... koji će nas detaljnije upoznati sa poslovima koje treba uraditi. Šljivančanin je došao možda posle pola sata ili više. Pozdravio se sa svima redom i rekao da nema mnogo vremena da se druži sa nama, jer razgovara sa Vesnom Bosanac, koja isto tako treba da nam pomogne oko poslova koji nas očekuju. Ali je rekao da glavni posao je u "Veleprometu" za večeras. A glavni posao koji nas očekuje je - sutra ujutro u bolnici... vukovarskoj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je li rekao još nešto u vezi toga? Neki detalj?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U vezi toga rekao je da ne možemo ići svi u bolnicu, jer on ima nešto svojih ljudi. Iz ove grupe, da mu je dovoljno da pođu dvojica. U tom momentu se odmah javio pukovnik Vujić i rekao: "Idemo ja i Branko Korica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Onda je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Ja sam iz onog što sam, da kažem, biografske vaše podatke naveo, i vi ste potvrdili da vam je Bogdan Vujić bio u jednom periodu vaš rukovodilac. I tada, kad ste se videli u Negoslavcima, jeste vi bili u dobrim odnosima? Kakav ste imali vaš međusobni odnos, s obzirom na... da ste ranije radili zajedno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa ja sam uvek imao dobre odnose sa Vujićem. Prvo, bio mi je šef, a... svaki potčinjeni ima neke zamerke na šefove, pa možda sam i ja imao, ali to nije kvarilo naše odnose. Tako da smo mi u Negoslavcima srdačno se pozdravili i sve je bilo u redu, ne...ne...nije bilo problema.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je Šljivančanin nešto rekao oko "Veleprometa" za to veče? Šta... Je li bilo oko toga dogovora šta treba da se radi?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bilo je dogovora i oko toga. Šljivančanin je rekao da idemo ja i Vujić sa njim ujutro u 6.00 sati, a ostali će biti u "Veleprometu". Ali treba večeras završiti jedan deo posla u "Veleprometu", jer je tamo velika gužva. I očekuje se evakuacija ljudi koji su pristigli u "Velepromet".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je Šljivančanin dao neke podatke o "Veleprometu", tom prilikom? Znači: ko... ko rukovodi tim objektom, ko... ko ga drži, u tom smislu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U tom smislu nam je rekao da je to objekat kod Teritorijalne odbrane. Ali da tamo ima momentalno i naš jedan kapetan, mislim Borisavljević.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je tom prilikom Šljivančanin pominjao da u "Velepromet"-u možete da doživite neke neprijatnosti?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Te večeri ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je Šljivančanin tom prilikom pominjao da tamo može da dođe do toga da neki četnik zakolje nekog ustašu, ili nešto u tom stilu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Ja sam bio tamo celo vreme. Svi smo bili u malom prostoru. Verovatno bi ja čuo. Ali takvu rečenicu nisam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, da li se sećate, da li ste vi zajedno sa Šljivančaninom izašli iz te sale, ili je on izašao a vi ostali, ili vi izašli a on ostao? Da li se toga sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Najprije je Šljivančanin otišao. Pa smo se mi onda organizovali... i sa dvoja kola otišli u "Velepromet". U jednim kolima, ja sam bio sa Munćanom, a u drugim kolima ova četvorica: tri pukovnika i jedan još, nisam ni vidio...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo da pređemo na dešavanja u "Veleprometu". Pre toga ću vam postaviti pitanje: Kada ste sledeći put videli Šljivančanina?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sledeći put vidio sam Šljivančanina ujutru oko 6.00 sati, kad smo kretali za bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Kažite nam ako možete sada sa ove distance, kad ste došli u "Velepromet" prvo: šta ste videli, kako je... kakvu ste atmosferu zatekli u "Veleprometu"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U "Veleprometu" sam zatek'o atmosferu nimalo prijatnu. To je bila velika gužva. Pomešao se i narod, i mi, i teritorijalici, i žene, i deca. Bilo je dosta i hladno, naročito za decu. Uglavnom: žene, deca i stariji ljudi. A kasnije sam čuo, ja nisam išao u hangare, da su u ka... u hangaru bili muškarci koji... koje je trebalo evakuisati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je bio u "Veleprometu" neki sastanak kad ste vi došli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam došao iza, malo kasnije od kola Vujića i Kijanovića. I oni su već organizovali sastanak u jednoj prostoriji, u jednoj kancelariji u koju ja nisam ulazio. A obzirom da mi je bio šef na sastanku, nije bilo ni potrebe da ulazim ja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad kažete "šef", ko je po vama bio... ko vam je bio šef?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Meni je bio... meni je bio dotle Munćan šef, a posle Bogdan Vujić, pukovnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A otkud to da je Bogdan Vujić postao vama šef?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa zato što je pukovnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li to mislite na situaciju u "Veleprometu", ili situaciju na bolnici?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa i u "Veleprometu" i u bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Korica, da li vam znači nešto, pomenuli ste već, da li vam znači nešto ime Srećko Borisavljević?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da. Rečeno nam je da u "Veleprometu"-u momentalno, kod teritorijalaca, ima i naš jedan kapetan, Srećko Borisavljević, koga smo mi tamo zatekli, i koji je bio na sastanku - koji je organizovao pukovnik Vujić; i Ljubinko Srećković, teritorijalac koji je bio u "Velepromet"-u jedan od glavnih ljudi, a možda i glavni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste Ljubinko Srećković?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Stojanović. Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Korice, ako hoćete malo da se eventualno odmorite, popijete vodu ili bilo šta, samo nam kažete. Nije nikakav problem da napravimo pauzu. Mi nemamo komunikaciju, ali slobodno kažete Pretresnom veću za to.
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Idemo dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Podržavam. Je l' ste vi tog Srećka Borisavljevića videli, upoznali, jeste ga videli tokom te večeri tu, na tom prostoru?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Jesam. Upoznao sam ga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad nam kažete šta se dalje dešavalo? Možete li nam reći, pre nego što nastavimo, da li možete da kažete koje doba večeri je to bilo, otprilike? Vi ste rekli da ste po noći stigli u... u Negoslavce. Mi imamo ovde svedočenje i neke dokumente kada ste bili. Ali možete li vi nama sad posle ovoliko godina da kažete koje doba večeri je bilo? Da li je to bila: kasna noć, pola noći, pre pola noći, u tom smislu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa mi smo u Negoslavce stigli negde... u ranim večernjim časovima, a u "Velepromet", ja mislim već u poodmaklo veče, negde oko devet, možda i čak i 10 sati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, ovo sad što... o čemu ćemo pričati, to se dešava u tom periodu iza 10 sati. Sad nam ispričajte, po čemu pamtite, šta se... šta ste videli, šta se dešavalo tad u "Veleprometu"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kažem, bila je gužva. Ja sam se uklopio u tu gužvu. I malo sam osmatrao po... u krugu "Veleprometa" šta se radi; i ništa nije bilo neobično u toj situaciji. Najviše me pogađalo, ovaj, plač dece. A onda sam video jednu prostoriju u toj šetnji, ispred hangara, pri kraju, gde su bila otvorena vrata. I video sam jednu grupu teritorijalaca gde se komešaju u toj prostoriji. I koliko sam video, to su bili mahom pijani ljudi. Ja sam se vratio i izvestio pukovnika Vujića da u toj prostoriji ima

nekih, baš sam se izradio... izrazio, sumnjivih lica koja mi liče na pijance. I da ne bi nešto napravili, ja sam izvestio njega, a on je doneo odluku da on lično ode tamo. Ja sa njim nisam ni iš'o. I doš'o je malo u sukob sa tim licima, koji su stvarno bili pijani. I tu se u tom društvu istakao jedan, koga sam kasnije čuo da ga zovu Topola: visok, prljav, zamazan, neobrijan, duga kosa. U svakom pogledu, neugledan kao ličnost. Ali je bio dosta pijan. I sa Vujićem je došao odma' u konflikt, jer je tražio da ne vodi njegove zarobljenike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Vi ste opisali tog Topolu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opisali ste da niste bili prisutni tamo, kada je Vujić otišao. Kad ste vi vide... da l' ste vi to čuli priču od Vujića, ili ste vi videli njihove sukobe? Ako ste videli, opišite prvo šta ste vi videli sa tog mesta gde ste bili. A ako ne, ono što ste čuli, to nam ispričajte? U pogledu prvo te situacije. Ići ćemo posle na ostale?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dobro. Pa ja ovo što sam video, rekao sam unutra šta se dešavalo. I ja sam otišao tamo gde je Vujić bio već, bliže kancelariji. I tamo je i on imao posla. Bilo je svagde ljudi sa kojima se kontaktiralo. I kad sam ga ja izvestio, on je otišao na lice mesta. A ovo sa Topolom, tu svađu, ja video nisam, tog momenta. Ali mi je Vujić rekao da se svađao sa njim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste vi lično posle tog Topolu videli u tom prostoru, i u kojoj situaciji, šta je radio? Ako ste ga videli, vi lično?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam lično video Topolu te iste večeri, kada su došli autobusi, i kada smo mi ljude popisivali u autobusima - on je isto bio kod autobusa gde je popisivao Bogdan Vujić, i opet tražio da Vujić ne vodi njihove zarobljenike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, kad ste došli tu u "Velepromet" koji je bio vaš zadatak? Šta ste vi trebali da radite? To vas nisam pitao. Više sam prvo hteo da čujem atmosferu. A šta je bio vaš zadatak u "Veleprometu"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Naš zadatak u "Veleprometu" je bio da organizujemo evakuaciju ljudi prema onome koliko autobusa dođu... dođe, i da se upute u logor u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi lično tamo ljude odvajali, ili su ti ljudi već bili negde odvojeni?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja lično nisam odvajao, niti sam ulazio u hangar. Ti ljudi su već bili odvojeni. I zato su otprilike žene i deca i stariji ljudi bili ispred hangara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite, po vašem sećanju, ti ljudi, koje ćete opisati kasnije kad su ulazili u autobuse, da l' su oni svi bili u jednom hangaru, opisali ste tu prostoriju koju ste videli, pa da li je to to, ili je bilo na više mesta?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, ovu prostoriju ne računam u hangare, ovo što je Vujić išao intervenisati. To je manja prostorija. U kol'ko hangara je bili... bili su ljudi, to ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su stigli autobusi, i šta se dalje dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kada su stigli autobusi, Bogdan Vujić je naredio da popišemo sve ljude koji ulaze u autobuse. Tako da sam ja dobio da popisujem poslednji autobus. U autobus su dovođeni ljudi iz hangara - da sednu svi, i da se popuni autobus 100 posto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako su vam izgledali ti ljudi? Prvo, kog... da l' su... kog su pola bili, 'ajde da kažemo, i ako možete reći... da opredelite godište? I kako su izgledali fizički?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa fizički su možda bili iscrpljeni. Međutim, normalno su se ponašali. Normalno su posedali. Nikakvog incidenta, nigde ništa. Niko nije bio u nikakvom zavoju. Nijednoga nisam vidio povređenog. Kod svakoga sam bio lično, i popisiv'o ime i prezime, tako da sam neke pit'o zašto će on tu, ako je već iz Hercegovine. On mi je odgovorio: "I ja se pitam zašto ću".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste mogli da zaključite ti... ta lica, koje su nacionalnosti? I rekli ste to "iz Hercegovine". Mi znamo da je to regija koja nije baš blizu Vukovara. Kada ste uzimali podatke njihove, da l' ste ih vi pitali odakle su ili, kako ste došli do tih zaključaka? I odakle su bili uglavnom ti ljudi, u vašem autobusu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U mom autobusu što sam ja popisiv'o, nije bilo ništa predviđeno da se piše ili pita, sem da se piše ime i prezime tih ljudi. Međutim, ja sam pojedine pitao onako po izgledu, ovaj, odakle je. Dosta je njih bilo iz Hercegovine, a dosta ih je bilo iz... iza Zagreba, tamo, još dalje prema Sloveniji... i tu... iz okoline.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li mogli da zaključite koje su uglavnom oni nacionalnosti?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Uglavnom su bili hrvatske nacionalnosti - po prezimenima i imenima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate po vama, kol'ko je bilo tu autobusa došlo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja kol'ko se sećam, bila su četiri autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su ta... ti autobusi... da l' su bili vojni, prvo, i da li su imali neku pratnju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tada je prvi put u "Velepromet", kol'ko sam ja video, sa autobusima došao i deo vojne policije, koji je obezbeđivao autobuse. A pre toga, nisam tu vidio vojnike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je to obezbeđenje vojne policije bilo samo u ljudstvu ili još nešto? Da l' se sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa uglavnom je to obezbeđenje bilo u ljudstvu. I bilo je obezbeđenje za vođenje kolone i za pratnju kolone sa oklopnim vozilom, BOV-om.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Korice, da li vam se sećanje vraća, da li ste vi videli u nekom trenutku da BOV dolazi ispred hangara, staje ispred hangara, upali reflektor ka hangaru? Takvu neku scenu, da li vam se... da li vas asociram sad?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Nisam to video. A video bih valjda reflektore. Ne znam... gde sam mogao biti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi videli ili čuli da tu postoji i nekih leševa u tom delu, u "Veleprometu" i oko njega... to veče?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam to veče bio samo u "Velepromet"-u, i nisam izlazio iz kruga "Veleprometa" da vidim i da snimim okolinu. A u samom "Veleprometu", nigde nisam vidio leševe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste te večeri dok ste bili u "Veleprometu" čuli neku pucnjavu, da kažem, u neposrednoj blizini, koja bi vas asocirala na... da kažem, pucanje iz blizine, 'ajde tako da se izjasnim?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Za pucanje iz blizine stvarno nisam čuo ništa, ali je bilo pucnjave u daljem okruženju. I to najviše sa svetlećim zrnima. Ljudi su se veselili završetku rata, i bilo je to normalna stvar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad kažete "svetleća zrna", da budemo precizniji, jer je to... pošto se vidi trag – u vis ili horizontalno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sve u lukovima u vis.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još jedno pitanje u vezi ovog dešavanja u "Veleprometu". Da li ste vi lično čuli neke pretnje, da neko tu treba da ubije pukovnika, ili bilo koga od vas? Da li ste u tom kretanju čuli nešto tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bilo je primedbi onog tipa kao i Topole, ovaj, negodovanja zbog odvoženja ratnih zarobljenika, jer su smatrali da to... pripadaju njima. Ali pretnje i ozbiljnijih incidenata nije bilo uopšte. Ja čuo nisam da je neko nekome rekao da ga treba da u... ga ubije... naopako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od Vujića čuli da vam je pričao da su mu upućene neke takve pretnje tada?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam tada ni od Vujića. On... on je u Beogradu, mi smo blizu, u komšiluku, on je meni u Beogradu neke stvari pričao koje ja nisam čuo. Ali je on mene ubeđivao da sam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posle ćemo o tome. Kažite mi... Samo malo još... Rekli ste da je taj Topola i ti teritorijalci, da su imali neke primedbe. Možete li nam reći, u čemu su se sastojale... šta su oni vama govorili, šta ste zapamtili, šta su oni vama govorili? Šta je on hteo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja ne znam kakve je namere posle imao, ali je tražio da zarobljenici ostanu tu, da ih mi ne vodimo, da će im oni suditi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li su ti autobusi... da li ste vi bili tu, da li su autobusi otišli? Prvo, da li su se autobusi napunili, i šta se dalje dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Svi autobusi su se napunili. Komandir policije, mislim da je bio jedan kapetan, je svakom vojniku u autobusu iza vozača, dao zadatak - šta da radi u toku vožnje, ukoliko se ljudi koji se prevoze - pobune ili počnu ljuljati autobus. Jer je rekao da mogu prevrnuti autobus u toku vožnje ako se organizovano ljuljaju. I autobusi su otišli sa jednim vozilom ispred i oklopnim vozilom pozadi. I otišli su put Sremske Mitrovice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko sam ja shvatio, da li su u autobusima bili vojnici... vojnici ili vojni policajci, već šta, u svakom autobusu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U svakom autobusu bili su vojni policajci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko, ako se sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U mom autobusu su bila dva.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U onim tamo, nisam vidio kol'ko je bilo, i to je odma' iza vozača bilo. A dok smo ukrcavali u autobuse, oni su bili na vratima, i niko nije mogao od drugih ljudi da uđe u autobuse, nego oni koji se ukrcavaju i mi koji smo popisivali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još nam kažite, šta ste uradili sa tim listama koje ste popisali tim ljudima? Da li se sećate? Listu koju ste vi sačinili u autobusu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja listu koju sam ja sačinio u autobusu, pošto je Bogdan Vujić još popisivao autobus svoj, ja sam tu listu predao Srećku Borisavljeviću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tokom tog boravka tu, i dešavanja pre dolaska autobusa, u toku utovarivanja ljudi, da li je Borisavljević bio tu sa vama? I šta je on radio?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Borisavljević je bio sa nama te večeri. Ja mislim da je bio celo veče. Ali Borisavljević je imao i... drugih poslova, i stalno je išao levo - desno, i u kancelarije i... imao je izveštaje i zahteve iz grada, tako da je rešavao te tekuće poslove. I nije se mnogo angažovao oko ukrcavanja ovoga ljudstva.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moželi te... možete li da nam opredelite otprilike vreme koje je bilo, kada su autobusi napustili "Velepromet"? Da li ste vi još tad bili tu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam bio tu kad su autobusi napustili "Velepromet", a to je bilo već oko pola noći, ako nije i iza pola noći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko ste tu još ostali, i gde ste odatle otišli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi smo ostali kratko vreme tu. Po izlasku muškaraca iz hangara, mi smo najprije žene i decu smestili u hangare. I mislim da je Srećko organizovao da im se donese vode da piju, jer su tražila deca vodu i... to je... i pre... da prenoće u zatvorenom prostoru, jer je napolju velika hladnoća bila, jedanaesti mesec.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li su... Vujić i njegova grupa, Kijanović i Tomić, da li su oni bili tu do kraja? Da li se... da li pamtite da su oni bili tu zajedno sa vama i su autobusi otišli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Vujić je bio sigurno. A Kijanovića i... ovu dvojicu - nisam siguran da su bili do kraja. Ali ja mislim da su oni svi zajedno otišli u Negoslavce. Nisam siguran.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako ste se vi vratili u Negoslavce?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam se vratio u Negoslavce sa mojom grupom i našim vozilom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde ste otišli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Otišli smo ponovo u istu zgradu i u istu prostoriju iz koje smo i izašli kod pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li sad otprilike da nam kažete opet vreme, da ne budem previše zahtevan? Otprilike? Mi znamo sada da je prošlo 15 godina. Ne morate da budete precizni. Ako ne znate, kažite "Ne znam".

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam... ne... ne mogu biti precizan. Ali bilo je već, ja mislim i prošlo jedan sat... po ponoći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koga ste tu zatekli kad ste došli u tu prostoriju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U tu prostoriju smo došli, ja mislim da već nije bio tu pukovnik Mrkšić, nego dežurni oficir ili dežurni operativni. Ja to nisam siguran. Mi smo tu sedeli. Iza nas je došao i Vujić. Ali mislim da su već došli Kijanović i Tomić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kijanović i Tomić mislite da su bili već tu, a da je Vujić došao posle vas. Jesam dobro shvatio?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja mislim da je tako bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste dalje radili? Gde ste bili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa dalje smo sišli u podrum, gde su nas nudili nešto da pojedemo. Ali, neko je uzeo konzervu, neko nije, i vratili smo se natrag i sedeli u kancelariji - na istim onim stolicama na kojima smo sedeli i pre. I tako do ujutro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko sam ja shvatio, vi ste tu, u toj prostoriji ostali celu noć i tu, da kažem, spavali, ako ste spavali?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: A bilo je i koji su spavali. Ja, ako sam spavao pola sata do sat, više nisam - i to na stolici, ovako sedeći. Ali nije bila ovako udobna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od kada je Vujić došao, da li se sećate, da li je on bio sve vreme tu sa vama?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi smo svi bili zajedno celo vreme, a nismo imali kuda ni da idemo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, ja sam vas pitao ranije, a sad ću ponovo da vas pitam, da li ste tu, tokom te večeri, kad ste se vratili iz "Veleprometa", u bilo kom trenutku videli Veselina Šljivančanina?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To sam siguran da ga nisam video do polaska u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate nekog drugog visokog starešine da ste videli te večeri tu, a koga prethodno niste videli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U... u toku noći, malo kasnije, došao je general Jerko Crmarić. I ja sam ga pitao što je došao, jer je i to bio načelnik; a on je rekao da je došao da vidi šta treba od autobusa i prevoza - radi evakuacije ljudi, jer je u tom momentu bio komandant pozadine Prve armije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, na onom razgovoru koji ste imali po dolasku u Negoslavce kod Mrkšića, i susretom sa Šljivančaninom, da li je tom pričom bilo govora šta će se raditi u vezi bolnice sledećeg dana? Koji... koji zadaci? Šta... šta će da rade organi bezbednosti tu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nama je Šljivančanin rekao da nam je to sutra glavni zadatak, i da ćemo vršiti trijaž u bolnici, i jedan deo ljudstva uputiti u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zašto?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa on nam je... zato rekao... zato... što tu ima dosta ljudi koji su se sklonili u bolnicu, a nisu otišli u "Velepromet" kad im je rečeno da mogu ići slobodno u "Velepromet". Ima Zengista, Mupovaca i ratnih zločinaca, koji su se sklonili u bolnicu i zakamuflirali u lekarske uniforme. Te ljude trebalo je izdvojiti i raščistiti sve u bolnici radi dolaska Međunarodnog crvenog krsta - da ne bi došlo do nekog incidenta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde su trebali ti ljudi da budu odvedeni?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ti ljudi trebali su da budu, tako nam je Šljivančanin rekao, upućeni u Sremsku Mitrovicu, kao i oni iz "Velepromet"-a.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Dobro. Pređimo na jutro 20. Šta se dešavalo? Da li ste vi iz Negoslavaca otišli? Ko je bio s vama i gde ste otišli?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, na osnovu onoga što kažete, vi sada prelazite na sasvim drugu temu. Mislim da je ovo verovatno dobar trenutak za pauzu, a to će da pruži priliku gospodinu Korici da se malo odmori. Sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta i nastavićemo u 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Korice, došli smo do 20. ujutru. 'Ajde da budemo još precizni, gde ste celu noć proveli? Jeste proveli u toj zgradi gde ste faktički došli... dakle, koju smo definisali kao "zgrada komande"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bili smo u toj zgradi i u istoj prostoriji u kome... u koju smo došli iz Šida.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sada pređimo na 20. ujutro, šta vas vraća sećanje: gde ste otišli, ko je otišao, ko je bio s vama, koje doba dana je bilo? Da li se toga sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi smo ujutru oko 6.00 sati krenuli iz Negoslavaca za bolnicu. U vojnim kolima: gospodin Šljivančanin, gospodin Vujić i ja, i jedan kapetan, ne znam mu ime, i još jedno lice, peto, ne znam ko je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Krenuli smo prema bolnici. Još je bila noć. Išli smo polako. Možda smo se zaustavili na jedno dva, eventualno tri mesta, ali ja ne znam zašto smo stali... stajali, zato što sam bio u zadnjem delu vozila. I otišli smo pravo u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta se dešavalo kad ste došli u bolnicu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nama je Šljivančanin u kolima, dok smo išli za bolnicu, malo detaljnije rekao šta treba da radimo u bolnici. Da ćemo se možda više zadržati zbog toga, kako sam ja shvatio, da Vesna Bosanac nije napravila spisak osoblja bolnice, pa će... morati to da radi. I da mi, kada se odvoji osoblje bolnice i oni koji nisu bolničko osoblje, onda mi treba da vršimo trijaž onih koji nisu u nijednoj od ovih grupa, a nisu ranjeni i teško bolesni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, kada ste došli do bolnice, jeste vi ušli unutra, jeste odmah počeli to da radite? Šta se dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kada smo došli do bolnice, ušao je gospodin Šljivančanin unutra. Ja sam ostao... ja mislim da niko drugi nije ni ušao od nas. Mi smo ostali ispred vrata i videli smo Šljivančanina odmah kroz staklo. Mislim da je bio na jednom, nekom uzvišenom predmetu. I okupilo se tamo osoblje bolnice, i on im je nešto govorio - verovatno gde treba da se izdvoje. I kad je Šljivančanin završio, mi smo ušli unutra da radimo. I ja i Vujić Bogdan, pukovnik, iste poslove.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, da li je još neko stigao u bolnicu sa vama, u tom periodu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sa nama u tom periodu nije niko stigao. Ali dok smo mi bili tamo, stiglo je, ja ne znam da li je četiri, pet ili, ovaj... oficira, koji su ušli unutra. Ja nisam ni znao ko su. Kasnije sam čuo da su to naši lekari, koji su došli na ispomoć - po njihovim stručnim pitanjima, u trijažu ovih bolesnika unutra... u bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste vi ušli u bolnicu, šta ste vi radili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kad smo mi ušli u bolnicu, Vujić je išao na jedan... na jednu stranu, ja sam išao na desnu stranu, to sam video. I išli smo od kreveta do kreveta. Pored mene je bilo jedno lice koje je radilo u bolnici ranije i koje je poznavalo dosta ljudi. I ako je neko ležao u krevetu, a nije ranjen i nije bolestan, ja sam ga izvodio ispred zgrade bolnice, kako je bilo dogovoreno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako ste vi i da li ste vi... kako ste vi ocenili da li je neko ranjen ili nije ranjen, od tih ljudi kojima ste prilazili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa zato što sam razgovarao sa njima i pitao ih - da li je ranjen i da li je bolestan. Jedan mi je čak rekao da je ranjen. Ja sam ga pitao da pokaže. On mi je pokazao... podigao malo rukav, i jedna mala ogrebotina od nekoliko santimetara, nije ni zavijena. Ja sam rekao da ustane. Kad je ustao, vidim da normalno čovek stoji. Prevrnuo sam jastuk na kom je ležao, i vidim bombu pod jastukom. Ja ga pitam: "Šta je ovo?" Kaže: "Nemam pojma". Ja dalje nisam imao vremena da sa njim raspravljam, nego sam ga izveo napolje. Tu je već bilo ljudi koji su i po ovaj, zahtevu Šljivančanina izašli sami, jer nisu bili ni bolničko osoblje, ni ranjenici. Ali su izašli po njegovom zahtevu. I ispred ulaza u... na Hitnu pomoć bile su postrojene žene na jednu stranu, koje ja nisam izvodio, da kažem, i muškarci na drugu stranu - pored zida bolnice. Dolazili su svi do stola jednoga, gde je vojna policija organizovala pretres lica. Ja sam ih predavao njima, i vraćao se ponovo u bolnicu - po sledeće. Nekada sam izvodio po jednog, nekad po dva, a nekada i po tri lica. Uglavnom, to su sve bili muškarci zdravi i sposobni. I ja mislim da sam ih izveo na taj način negde oko dvadeset.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, šta ste radili kada neko leži sa zavojima, u gipsu, kada neko leži i, da kažem, predstavlja zaista bolesnog ili ranjenog? Šta ste vi u toj situaciji radili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U toj situaciji nam je Šljivančanin rekao da mi sa ranjenicima nemamo nikakve veze, da će to raditi stručna lica i pregledati da li su ranjeni ili bolesni. Pretpostavljam da su to radili lekari koji su došli iz bolnice Novi Sad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ti doktori koji su došli, je l' su oni bili u uniformama, ti iz Novog Sada? Je l' su to bili vojni lekari, ili su to bili civilni lekari, po vašem sećanju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Po mom sećanju, to su bili oficiri, vojni lekari.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je Vujić radio u tom periodu, da li se sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja kažem, ja sam išao na jednu stranu, Vujić je išao na drugu, i nezavisno smo radili jedan od drugoga, i radili potpuno iste poslove; i sretali smo se usput dok je on izvodio i ja kad sam izvodio i vraćao se natrag.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li da otprilike da kažete kol'ko je Vujić ljudi izveo tako - kao vi?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To ne mogu da kažem, jer stvarno ne znam. Ali je izveo dosta i... ne verujem da sam ja više od njega.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta biste radili, šta ste radili kada biste naišli na nekog tu koji nije ni ranjenik, nit' leži, ni bolesnik, nego civil? Šta ste s takvim radili... koji tu stoji jednostavno? Da li je bilo takvih situacija?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bilo je i takvih situacija. Ja sam pitao toga koji je radio u bolnici: "Da li je ovaj radnik u bolnici, bolničko osoblje ili neki drugi radnik u bolnici?" On je rekao da nije. Ja sam ga pitao ima li neku iskaznicu ili nešto što bi potvrdilo – nema; ja sam i njega izveo napolje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je vama tu bio šef? Koga ste vi slušali? Čije za... naloge?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa ja sam i u "Veleprometu" i u bolnici slušao pukovnika Vujić Bogdana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Kažite mi, da li ste vi videli gde odvede te ljude, kad ih izvedu ispred ulaza u bolnicu? Da li ste išli dalje da vidite šta se dešava?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam samo video dok su bili ispred bolnice postrojeni onako kako sam rekao. I stvarno ne znam da li su otišli na glavnu kapiju, da li su otišli na neki drugi kraj ili u autobuse, koje ja nisam video uopšte. Jer to me pitao i u Beogradu Vujić - da li sam vidio koliko je bilo autobusa iza... iza bolnice. Ja sam mu rekao da nisam vidio autobuse. "Pa kako nisi?" "Nisam".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad vas je to pitao Vujić u Beogradu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U... posle godinu dana možda. Jurio me po pijaci, i svuda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas je Vujić, kada smo sada ovde na ovom terenu, da li vam je pričao da je razgovarao sa haškim Tužilaštvom? Da li o tome ste imali vi neka saznanja od njega?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: On je mene neko'ko puta sret'o: te u kafić, te ovamo, i na kraju me je uspeo da odvede i kući, što sam ja odbijao. To nije daleko od mog stana. I kad smo došli kući, pokazao mi je jednu izjavu koju je dao haškom istražitelju. I onda je on počeo čitati rečenicu po rečenicu. I znam, uostalom, kaže: "Kad sam došao prvi put u "Velepromet", zatekao sam Branka Koricu kako sedi u fotelji i duži... drži pušku preko kolena". Ja kažem: "Bogdane, jer vam jasno da ja nikada nisam imao pušku i bilo koje oružje dugih cevi; i imam propusnice za ratište gde tačno piše koje sam oružje imao". I te propusnice su tamo kod mene i sada, originalne. I tačno piše: motorno vozilo koje koristim, kojim pravcem idem i koje oružje imam. Inače ni na jednom punktu ne bih proš'o, i pitanje kako bih proš'o, da se ustanovi da imam nešto više nego što...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR:... što je tamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad ste vodili te razgovore s Bogdanom Vujićem, kako je on reagovao na te vaše informacije? Je li on njih prihvatao kao tačne? Je li... je li vam se suprotstavljao u tim činjenicama? Je li se sećate toga?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ma sećam se. On kaže: "Pa nije to važno..."

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, časni Sude. Da li bih mogao uz dužno poštovanje da pitam svog uvaženog kolegu, ako može da mi kaže gde se ovo tačno nalazi u ovim beleškama sa pripremnog razgovora? Bile su dve druge oblasti koje sam propustio, ali ovo ne mogu uopšte da vidim u ovim beleškama sa pripremnih razgovora. Možda je moj propust?

ADVOKAT LUKIĆ: Poslednja moja rečenica u *proofing notes* glasi: "Vujić mu je takođe pokazivao svoju izjavu koju je dao haškom Tužilaštvu, i tražio od Korice da mu potvrdi tačnost navoda". To je moja poslednja rečenica.

TUŽILAC MOORE: Pa, uz dužno poštovanje, to je samo jedan red. Moj uvaženi kolega sada ulazi u detalje toga, i uz dužno poštovanje, ja bih ipak zamolio ako to može da se razjasni.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam sad... mislim...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, samo to nam kažete gospodine Korice, da li se sećate, kakve su reakcije bile gospodina Vujića kada je s vama razgovarao o tim sećanjima na... na Vukovar - kada ste mu vi davali vaša sećanja? Kako je on na to reagovao?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa on je tra... tražio od mene više podataka, konkretnih podataka. I ja verujem da je on izmenio izjavu onda onu. Ali ja... on kaže da to nije važno što je on dao, što je on napisao. Ja sam rekao da je meni važno, jer ne mogu otić' na grob oca i majke u Hrvatsku zbog toga, zbog te puške. Tako da ja ne znam kako je ta izjava završila, i da li je to konačno bilo, i da li je on to rekao ovde pred Sudom. Ali takvih stvari je bilo još – koji... sa kojim se ja uopšte nisam slag'o.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Otkud' vama podatak da je on svedočio ovde pred Sudom?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Imam jednog kolegu koji je u penziji, rano otišao u penziju. I prič'o je društvu da je gledao direktni prenos iz Haga gde je svedočio Bogdan Vujić, i da je pominjao, on je to i uveličao, verovatno, da je pominjao u svakoj drugoj rečenici: "To je vidio Branko Korica", "To je čuo Branko Korica", "To mi je rekao Branko Korica" i još mnoge stvari, čak... čak i da sam ja bio u ratu njegovo obezbeđenje. Pa su se šalili na moj račun zašto sam ja išao u Vukovar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I poslednje pitanje, neću više o ovom, samo da razjasnimo. Šta ste podrazumevali pod tim "Kako ću na grob svoje majke i oca"? U kom smislu vam je to smetalo, što pominje Vujić vaše prezime?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa, ja sam bio u Vukovaru, i ja sam bio u zoni ra... ratnih dejstava. Ali ja nisam učestvovao u ratnim dejstvima, nit' sam nosio duge cevi. A

znam da je i predsednik Hrvatske države rekao da svakome može oprostiti sve, a Vukovar nikome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje sada. Vrat ćemo se na... na ono gde smo bili, na onu temu gde smo bili. Gospodine Korica, da li se sećate, da li možete da kažete kol'ko je bilo tu ljudi, u tom koridoru izdvojenih, po vašem sećanju tad? Otprilike. Nema ne tražimo precizno brojku?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja po onome, ako sam ja izveo 20 i više, pa i onome što sam video, pretpostavljam da tako je uradio i Vujić Bogdan, pretpostavljam da je bilo više od možda 60, 70 ljudi, muškaraca.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možda sam pitao a možda nisam, ko je njih pretresao, da li ste videli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Njih je pretresala vojna policija.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste uradili s tom bombom koju ste našli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Predao vojnoj policiji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je Vujić nešto pronašao?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam vidio da je nešto pronašao. Znam da je nosio jedan šlem za uspomenu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je po vama to što ste radili, to... to dešavanje unutar bolnice - trajalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa trajalo je oko dva sata, a možda i više?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste to završili jeste li ostali još neko vreme u bolnici, jeste li otišli odatle? Da li se sećate, šta se dalje dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dalje, kad smo to završili, već su pri... pristigli i posmatrači Evropske zajednice. I gospodin Šljivančanin je sa njima razgovarao. Ja sam proš'o pored njih, i sreo se i sa Bogdanom Vujićem kod kapije. Tu smo malo stajali, i naišlo jedno vojno vozilo, koje je išlo za Negoslavce. Mi smo se povezli sa njima do "Veleprometa", i ponovo se vratili u "Velepromet".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još samo dva kratka pitanja vezano za bolnicu. Dok ste radili to, što mi ovde zovemo trijaža, taj posao u bolnici, da li ste videli, da li je neko na nosilima nepokretan iznesen, u tom periodu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Niti sam ih gde sreo u bolnici - sa nosilima, a niti sam vidio napolju. Ja, doduše, nisam išao oko bolnice da vidim dalje, ali na ovu stranu gde smo mi izvodili ljude, sigurno nije bilo ni nosila, ni kreveta, ni ništa drugo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli u toj grupi koju ste vi izvodili i onima tamo koji su stajali, da li je neko bio sa štakama?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, nisam video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I još jedno pitanje. Nakon tog trenutka, kad ste videli Šljivančanina, kako ste opisali ispred bolnice, pa u odnosu na mesta o kojima ćemo sad dalje pričati, gde ste bili tokom tog dana, da li ste videli bilo gde Šljivančanina kasnije?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To je što sam vidio Šljivančanina pred bolnicom tada, dok je razgovarao sa posmatračima, i ja ga više nisam video celo vreme boravka u Vukovaru.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, dobro. Da nastavimo sad vašim boravkom u Vukovaru. Otišli ste u "Velepromet". Šta se dešavalo dalje?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja i Bogdan Vujić smo otišli u kancelariju. Ja ne znam da li je to kancelarija Borisavljevića ili Ljubinka Stojanovića. Ja mislim da je Ljubinkova kancelarija. I Vujić je seo za sto da nešto, neke pribeleške vodi, a ja sam seo sa strane, jer mi je Borisavljević doneo jednu akt – tašnu i rekao da je to njegov vojnik, policajac, našao negde iza hangara. Predao mi je tu tašnu i rekao: "Vi ćete prvi ići u Beograd, pa predajte ovu tašnu u Upravu bezbednosti." Ja sam otvorio tašnu, i video da unutra ima nekoliko novčanika, i možda dve koverta... i papira nekih. Najprije sam posumnjao da je neko od ovih teritorijalaca hteo da mi poturi tu tašnu - da bi nas kompromitovao. Uzeo sam jedan novčanik, izvadio ličnu kartu, i popisao sve iz lične karte, popisao svaki dokumenat koji je bio u novčaniku - kome to pripada. Tamo gde je bilo para, popisivao sam i valutu i broj novčanica. I to sam tako sve uradio i popisao, i vratio ponovo u tašnu, koja je trebala da ide u Upravu bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li... da li je Vujić tu bio i ako je bio, šta je on radio?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Vujić je bio tu, i Vujić je bio odma' metar od mene za većim stolom. Ja sam bio... mali stočić i... jedna stolica, ja sam radio na tome, a on je sedeo za kancelarijskim stolom. On je pisao nešto, ja ne znam šta je pisao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Šta se dalje dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dok smo mi to radili, u jednom momentu je ušao vojni policajac i rekao: "Druže pukovniče, u krug je ušao Arkan sa svojim - na silu". Vujić je poslao vojnika da dovede Arkana u kancelariju. Posle kratkog vremena, vratio se i rekao: "Druže pukovniče, Arkan neće da dođe, nego kaže da vi dođete kod njega". Vujić je onako uzrujan, malo povišenim tonom policajcu rekao: "Idi i uzmi vojnu policiju i dovedi ga!". Vojnik je otišao, i nije se ni vratio još, ušao je Arkan u kancelariju. I otišao pravo za sto kod pukovnika i seo sa druge strane na stolicu, i stavio automat na sto, i naslonio se preko automata, i rekao: "Šta hoćeš ti pukovniče?" I ne čekajući odgovor: "Ti si pukovniče lud. Ti si jedna obična budala". Ja, poznavajući Vujića, pomislio sam da će doći do incidenta, ali nije došlo. Vujić mu je samo odgovorio: "Šta ćeš ti ovde? Je li hoćeš i ovde da ubijaš?" I pošto su se oni prilično dobro... svađali, ja da bi smirio situaciju, samo da prekinem njihov dijalog, ja sam se obratio Arkanu, po prezimenu, i rekao: "Ražnatoviću, ja tebe znam. Ti mene ne znaš". Ja sam ga tu obmanuo, rekao da radim u SUP-u i rekao u kojoj zgradi. "Je l' znaš gde je to?", "Znam." I rekao sam: "Ako ti ovde proteraš jednoga Hrvata, Tuđman će proterati mojih u Hrvatskoj pet; ako ti proteraš ovde jedno selo ili ubiješ, Tuđman će ubiti pet sela... mojih. Moji su svi tamo. I protiv koga ja da se borim? Da li protiv tebe ili protiv Tuđmana?". On je samo se spustio sa

stola i odgovorio: "Ne ubijam ja". A onda Vujić opet nastavio da se svađa, rekavši mu: "Ubijaju tvoji!". To je prekinuo Arkan i opet mu ponovio: "Pukovniče, ti si lud. Dođi za sat vremena ovde u ovu drugu kancelariju, gde će biti sednica Vlade SAO Krajine, pa da vidiš kakve će odluke pasti." Vujić je odgovorio: "I doći ću". Posle sat vremena...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Samo da... pošto... da završimo ovaj deo, pa idemo dalje. Jeste li vi ikada pre, ranije, videli tog Arkana?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja nikada nisam vidio Arkana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To njegovo prisustvo tu, dok je bio, i taj dijalog i taj razgovor, jeste se vi uplašili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Nije bilo razloga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako vam je Vujić delovao pošto ste ga znali? Da li vam je on delovao da je uplašen?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa, ne znam. Vujić tako reaguje - oštro, naročito kad se iznervira. Pa, ovaj nije pokazivao neke znake agresivnosti - Arkan. Ja sam sa njim potpuno normalno razgovar'o. Imao sam prilike još jednom, al' ne tog dana. I on je otiš'o tamo. Ne znam uopšte da li je to pretila opasnost. Ja sam nastavio da radim. Okrenuo glavu i nastavio da radim ono - kao da Arkan nije tu. Da je bilo nekog problema, ja bih ne... neke mere preduzeo možda... verovatno... i za zaštitu Vujića i mene.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, šta se kasnije dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa posle nekog vremena, možda... nije ni prošlo ni sat vremena, opet je na vrata uš'o sada jedan pukovnik: visok, u vojnoj uniformi, sa epoletama i činom niz rukav, ne gore na ramenu, nego da visi niz rukav. I sa vrata pitao: "Ko je ovde pukovnik Branko?" Vujić je odgovorio: "Ja". On je rekao: "Zove vas Arkan na sednicu Vlade". Ovaj je verovatno - Arkan, kad je posl'o toga pukovnika, rek'o: "Njega je tražio pukovnik, a ja mu se predstavio kao Branko, tako da je ovaj pukovnik pomeš'o, pa rek'o: "pukovnik Branko". I od tada, Vujić nosi nadimak "pukovnik Branko".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo... Radili ste s Vujićem i aktivno u službi. Da li vam je poznato, da li se bilo kada on ranije predstavljao kao pukovnik Branko - bilo kome?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, sigurno. Mnogo ga dobro pozna'm i... sigurno ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se Vujić protivio da pođe? Šta se dalje dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Vujić je odmah ustao i otišao sa pukovnikom u tu drugu kancelariju, ovaj, gde je bila sednica Vlade. Ali ja... naša su vrata bila zatvorena, tako da ja nisam vidio ko je sve ušao na sednicu Vlade. On je otišao na sednicu Vlade, a taj pukovnik je ostao ispred vrata, da čuva stražu dok se, verovatno, sednica ne završi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je Vujić pozvao vas da pođete s njim na sednicu Vlade, bilo kojim razlogom?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bože sačuvaj. Nije. Nikako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite, šta je dalje bilo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam nastavio da radim svoj posao. Vujić se vratio sa sednice. Nije to dugo trajalo. Vratio se sa sednice i ispričao mi glavne stvari koje su se rešavale na sednici. Znam da mi je rekao, pre svega, da je jedini Arkan bio sa oružjem u prostoriji, i da nije učestvovao u radu Vlade. Drugo, rekao mi je da se svađao sa Vladom, čak i sa Goranom Hadžićem - oko incidenata za koje je on čuo da ima. I ubistava. Ja ih nisam video. I oko zarobljenika. Jer je Goran Hadžić tražio od Vujića da mu predaju zarobljenike iz bolnice. Vujić kaže da mu je odgovorio da on nije nadležan da predaje zarobljenike nikome, pa ni njemu. A Hadžić mu je odgovorio: "Uostalom, nama ne treba ni Armija ni Srbija, mi smo podigli ustanak, izvojevali pobedu - i zarobljenici su naši. Ukol'ko nam ne date zarobljenike, mi ćemo ići na tenkove JNA. Ako i to ne budemo mogli, ići ćemo pod tenkove."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo... samo malo. Kada ste malopre opisivali onaj, da kažem, susret sa Arkanom detaljno, dijalog - šta je ko rekao, mogu li vas pitati otkud vam takvo sećanje detalja šta je ko rekao, povodom tog dijaloga?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa da vam pravo kažem, to mi je bilo smešno i posmatrati Vujića u toj situaciji. I to sam najmanje sto puta ispričao u Beogradu kolegama kasnije, i ne znam kol'ko puta ponovio, tako da mi je ostalo u svežem sećanju. Tačno mogu da tvrdim da je tako rečeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, je li vam je rekao Vujić kako se sastanak završio?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa, rekao mi je da se sastanak završio, ono što... nje... ni njemu se nije sviđalo, da je u pola sastanka, dok su oni raspravljali, ušao neki potpukovnik, za koga on ne zna ni kako se zove, ni iz koje je jedinice. On nije znao da li je iz Beograda ili iz Negoslavaca, i da je predao depešu i saopštio Goranu Hadžiću da je dobio odobrenje da formira logor ratnih zarobljenika, ukoliko Vlada tako odluči.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta se desilo iza toga? Je li tad je sastanak time završen, ili je još trajao?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sastanak je sa tim završen, i oni su izašli napolje u krug "Velepromet"-a. Čak sam u jednom momentu i ja izašao, od kojih sam prepoznao samo ovoga... Arkana i... Gorana Hadžića. Druge ljude nisam poznavao. On je razgovarao samo sa onim teritorijalcima tamo, koji su dolazili da se pozdravljaju sa tim... sa njim. I Ljubinko Srećkov... ovaj, Srećković... Ljubinko Stojanović, jer su zajedno radili u "Veleprometu", tako da ima ljudi sa kojima se on dosta pozna... kao trgovac. Ja sam se vratio unutra, opet u prostoriju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je s Vujićem bilo, je li se sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja ne znam gde je otišla Vlada kompletna ili pojedinac iz Vlade, ne znam gde je otišao ni Arkan. Ja i Vujić smo ostali i dalje u "Velepromet"-u. Ali on je u jedno vreme, posle podne, rekao da ide u kasarnu... da ruča. I

on je otišao u kasarnu, i mi se više nismo videli do Beograda, odnosno do ove... Sremske Mitrovice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo da pređemo - šta ste dalje vi radili. A pre toga, tog jutra kad ste vi pošli iz Negoslavca u bolnicu, šta je bilo sa vašim kolegama iz vaše grupe, je li se sećate, je li ste to videli, ili ste kasnije čuli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mislim na Mućana i one kolege iz... baš iz vaše grupe?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam kasnije čuo da je Munćan i moja grupa, i ja mislim i Kijanović i Tomić, da su oni otišli u "Velepromet" i tamo radili dok je bilo posla. Jer je trebalo poslati neki... neke transporte, koji su išli za Hrvatsk; pa je bilo nekih komplikacija: vraćali su se ti transporti, nisu ih hteli primiti, i šta ja znam. A onda su i oni otišli u kasarnu - svi. Tako da su se oni nalazili u kasarni do predveče, a ja sam i dalje ostao u "Veleprometu".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste se vi našli u bilo kom trenutku sa vašim kolegama iz vaše grupe?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam se našao predveče, kad je Munćan sa kolima i moja grupa došli po mene u "Velepromet". Seli smo u kola i pošli direktno za Šid. Međutim, usput je Munćan rekao da su zarobljenici iz kasarne prebačeni na "Ovčaru", pa je rekao da idemo na "Ovčaru" da vidimo tamo situaciju - da li ima uslova da sa nekim od tih zarobljenika obavimo razgovore.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Pre nego što pređemo na taj deo vašeg svedočenja, samo nam kažete, da li vam je Munćan i ovi iz grupe koje... s kojima niste bili tokom dana, da li su vam pričali šta se dešavalo u kasarni možda? Da li ste čuli neke detalje o tome?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Jesam. Čuo sam da je bilo incidenata u kasarni, to mi je Munćan pričao, da je bilo nasrtaja na autobuse i na ljude koji su bili u autobusima. Da su ovi vikali: "Ovaj mi je ubio ovoga, ovaj mi je ubio onoga!" I taj pritisak je bio na ljude; i tamo su pojačali kao obezbeđenje, i to su smirli. I onda su autobusi otišli za "Ovčaru".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pre tog susreta sa Munćanom, da li ste u toku ova dva dana bilo kada čuli pojam "Ovčara"? Da li je bilo ko pominjao "Ovčaru" pre toga?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dok mi Munćan u kolima nije rek'o da idemo na "Ovčaru", ja nisam ni znao šta je "Ovčara".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li da opredelite... Prvo ovo pitanje: da li ste vi znači došli zatim do "Ovčare", do tog hangara?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi smo došli do tog hangara, da kažem, onako, sa donje strane, obišli...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo... Opisaćete nam sad, samo... Koje je doba dana bilo, je li bio dan ili noć? Možete li to da nam kažete?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To nije bio ni dan ni noć, onako pred večer, pred suton onaj, videlo se još. Više se videlo, nego što je bio mrak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. I šta se dešavalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ovaj, došli smo do blizu ulaza u hangar, pošto je hangar po dužini, mi smo došli ovako kolima tu, stali smo. I Munćan i Pero Mušeski su izašli iz kola, i rekao nama, meni i Radakoviću - da sačekamo u kolima. Otišli su u hangar, Munćan i Mušeski. I ja mislim da nije prošlo ni pet minuta, oni su se vratili, i Munćan je rekao: "Pali kola, idemo. Ovde nema uslova da radimo bilo šta. Nema ni posebne prostorije, a pada i mrak. Ima vremena, uradićemo to drugi put." I krenuli smo direktno za Šid, tako da nismo ni svraćali u komandu Gardijske brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Je li vam pričao Munćan neke druge detalje, šta je video u hangaru možda, ili samo to što s... što ste sada rekli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nije mi ništa drugo rek'o, nego da... da nema uslova za rad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam opisati, da li se sećate, kakva je bila atmosfera ispred hangara? Šta ste videli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa video sam pred vratima hangara jednoga policajca, pored koga su oni prošli i ušli u hangar?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad kažete policajca?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Vojnog policajca.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Zatim jedno pet, šest metara dalje od njega, bila su dva vojna policajca koji su onako razgovarali. Ne znam da li su bili na dužnosti. I, jedno 20 metara možda dalje, iza jedne male šupice ili barakice, stajala je grupa oficira i vojnika, koji su normalno razgovarali. Drugo ništa nisam video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli to što mi ovde zovemo teritorijalce ili neke druge ljude koji nisu vojnici, da se tu šetaju i da su u tom prostoru ispred? Da li je tu bilo još nekih uniformisanih lica?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mogu da vam kažem, onaj put kojim smo mi prošli i gde smo došli kolima, da tu nije bilo nikoga. A tamo, u onoj grupi, ja ne znam ko su bili teritorijalci, ko su bili vojnici, i koji su bili aktivne starešine, i da li je bilo teritorijalaca iza njih, sa gornje strane. Nisam izlazio iz kola. To je ono što sam mogao videti iz kola.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas vraća sećanje, da li se sećate, da li je tu bilo možda nekih autobusa?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Na toj... na tom vidiku što sam ja mogao videti, nije bilo uopšte autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Rekli ste da ste se tu zadržali dosta kratko, oko... tako rekoste, oko pet minuta, sve u svemu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde ste odatle otišli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi smo odatle otišli kolima direktno za Šid. Mi smo bili stacionirani u jednom stanu, privatnom, naša grupa, koja je bila blizu pošte. Tako da je nas Munćan doveo do naše zgrade, parkirao kola i tu smo svi izašli, a Munćan je otišao peške u poštu da podnese izveštaj ovome... pukovniku Ljubiši Petkoviću... usmeni izveštaj, a pismeni izveštaj je pisao kasnije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li vi pisali neki pismeni izveštaj, da li se vi sećate, vezano za taj vaš dvodnevni rad?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja nisam pisao ništa, ali sam učestvovao i referisao i Munćanu sve što je... što sam ja radio i šta je bilo interesantno tamo. A Bogdan Vujić je bio celo vreme sa mnom. I mi smo razmenjivali informacije jedan drugome - celo vreme, pa nije bilo potrebe podnositi izveštaj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko ste vi još ostali gospodine Korica tu, u Šidu otprilike, možete li da kažete, iza tog 20. novembra?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa mi smo ostali sigurno još jedno desetak dana, možda i više. I onda smo se premestili u Vukovar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko dugo ste bili u Vukovaru i šta ste tu radili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bili smo u Vukovaru... pa, do... ja sam bio do 15. trećeg 1992. godine. A...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na kojim poslovima ste radili ako... u dve reči, tri, ukratko?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Radili smo na mnogim poslovima. Uglavnom na pribavljanju dek... dokumentacije o zločinima koji su vršeni u Vukovaru, po selima. Obavljali informativne razgovore sa interesantnim licima i srpske i hrvatske nacionalnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste u tom periodu vaših aktivnosti u Vukovaru odlazili u vukovarsku bolnicu, i da li ste tamo obavljali isto takve razgovore?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U vukovarskoj bolnici sam bio dosta puta. Obavljao sam dosta informativnih razgovora sa osobljem bolnice i Srbima. Ali i Hrvatima. Bilo je dosta medicinskih sestara koje su ostale u bolnici da rade i dalje, tako da... bilo je interesantnih stvari i tamo. Ali je više bilo interesantnih stvari po Vukovaru, razni dokumenti kod Merčepa, i kod mnogih drugih rukovodilaca.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tako da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, da li se sećate, da li ste u blizini vukovarske bolnice pronašli nešto što je za vas bilo, u smislu operativnog rada, interesantno, neki prostor... i stvari neke?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dobili smo jednu informaciju da preko puta bolnice, preko... ulice kod bolnice, ima jedna sajdžijska radnja, i pored radnje pravi se nova mala kućica. Ispod prozora te kuće da kopamo, da ćemo naći oružje i jednu svesku, u kojoj su uneta minska polja u Vukovaru. Mi smo to uradili i pronašli to. I tu svesku odma' predali pukovniku Bašiću koji je radio na sana... na sanaciji terena, inženjerac. Ali smo pored toga pronašli i jednu radio stanicu koja je bila stacionirana tu... potpuno, to je bio centar veze. To su rasformirali naši stručnjaci. I kol'ko sam čuo dok su radili tu, da tu stanicu nikada nisu otkrili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko je to udaljeno od zgrade... dvorišta bolnice?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa ja mislim... možda... 30 do... do 40 metara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Korice, u tom periodu dok ste bili u Vukovaru, ta... skoro tri meseca, kol'ko vidim, da li ste dobili bilo kakve informacije, načuli, o dešavanjima na "Ovčari", o zločinu na "Ovčari", da tako kažem?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja posle jesam. Ali ja sam dugo ostao u Vukovaru i dugo... dosta puta bio u bolnici. Čak ni u bolnici niko živ nije komentarisao da su ti ljudi pobijeni. A ja sam čuo u Beogradu, znači, negde oko godinu dana posle toga, iz sredstava javnog informisanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je u bolnici, po vašem sećanju, samo mi odgovorite kratko, da ne idemo u detalje, u tom periodu dok ste bili, da li je tu bilo osoblja i srpske i hrvatske nacionalnosti?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dosta i srpske i hrvatske nacionalnosti. I dosta, čak... čak mislim, ne znam ko je pre bio glavna medicinska sestra bolnice, ali i sada, posle te evakuacije, ostala je sestra, glavna sestra bolnice Hrvatica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Iz susednog sela kod mene, iz Hrvatske.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jedno pitanje. Čuli smo ovde svedočenje da je neko... neki poručnik hteo da izvrši atentat snajperom na gospodina Vujića tokom 20. onog dana u bolnici. Da li vi znate neku priču o tom snajperisti i pokušaja atentata na "pukovnika Branka"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sad mi je jasno. Ja sam imao posle dva meseca posle toga, neku situaciju koja je mirisala na to, dok sam radio u podrumu bolnice - obavljao razgovore neke. Pa je došao umesto mene Pero Mušesku da razgovara. I to lice koje je došlo, pitalo je: "Gde je Branko?" On kaže: "Na drugom je zadatku". Lice nama dobro poznato - vojni starešina, podoficir. I navalio: "Gde je Branko, gde je Branko?" Pa kaže: "Pa radi drugi posao". "Gde radi?" I pošto su njih dvojica dobri bili, ovaj izvuče od njega da su ga neki ljudi poslali da likvidira mene... da likvidira mene.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Branka Koricu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Branka Koricu, koga je dobro poznavao. I ja sam to pričao Bogdanu Vujiću posle godinu dana. Jedino ako je to pripisao sebi. Drugo nema ništa.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja sam završio glavno ispitivanje ovoga svedoka. Nemam više pitanja. A mislim da je idealno vreme da završimo za danas?

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Gospodine Vasiću, da li vi planirate da postavljate svedoku neka pitanja?

ADVOKAT VASIĆ: Da časni Sude, hvala vam. Planiram da postavim svedoku neka pitanja. Ne verujem da nešto kapitalno mogu da pitam za ovih dva, tri minuta, te s toga podržavam ovaj predlog gospodina Lukića. A ja ću se truditi kao i do sada da redefinišem moja pitanja i da vidim da ona budu u najmanjem mogućem obimu.

SUDIJA PARKER: Vrlo dobro. Sada ćemo da prekinemo do sutra u 14.15 časova.

Fond za humanitarno pravo

